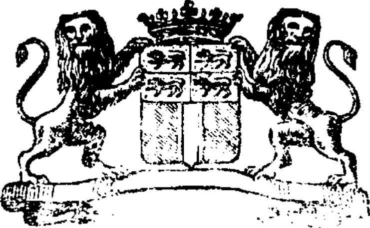
N°. 58. A°. 1859.

WOENSDAG 9 MAART.

ROTTERDAMSCHE COURANT.

De Abonnementsprijs is *f* 24 's jaars of *f* 6 per drie maanden franco per post door het geheele Rijk.
Behalve aan het Bureau der Courant kan men zich bij alle Boekhandelaren en Postkantoren abonneren.
Enkele Nommers 10 Cents.

Bureau: Hoogstraat Wijk 10, N°. 77.

Geboorte-, Trouw- en Doodberigten van 1 tot 5 regels . . *f* 1.—
Iedere regel meer . . . . - 0.20
Andere Advertentien per regel . . . . - 0.20
Groote letters naar plaatsruimte. — Bij iedere Advertentie 45 Cents voor zegelregt en 1 Exemplaar der Courant.

BUITENLAND.

LONDEN den 7 Maart.

De politieke gebeurtenissen, zoo binnen- als buitenslands, hebben in de afgeloopen week, in meerdere mate dan vroeger, een verlammenden invloed uitgeoefend op de finantiële operatiën. Er werd niets van belang gedaan en men heeft als 't ware bij den dag geleefd. De invoeren beliepen in de maand januarij een veel hooger cijfer dan in dezelfde maand van 1858, toen de gevolgen van de crisis zich nog in al hunne pijnlijkheid deden gevoelen. Vooral in het artikel koffij was de verbetering hoogst belangrijk. In de maand februarij zou deze vooruitgaande beweging ongetwijfeld hebben voortgeduurd, ware het niet dat de politieke omstandigheden elke speculatie gewaagd maakten en men zich overal beperkt had tot het voorzien in de dringendste behoeften.

Het eenige wat op de geldmarkt in de jongste week eenigen invloed heeft uitgeoefend, was de uitgifte van het tweede gedeelte der Turksche leening. De balans van de week wijst eene belangrijke vermindering aan van de waarde in specie en eene even belangrijke vermeerdering van de waarde in papier bij de Bank.

De geconsolideerde staatsschuld, die den 1 februarij van het vorige jaar £ 782.710.375 beliep, is vermeerderd met £ 7.906.034, zoodat zij thans de verbazende som van £ 790.616,409 bedraagt. De vlottende schuld beloopt £ 17,283,700, zoo aan schatkistbiljetten als aan obligatiën.

—De heer Hughes, thans Engelsch consul te Erzerum, is tot gezantschapssecretaris te Konstantinopel bevorderd, terwijl de heer R. Daryelle, die, bij afwezigheid van den heer Fonblanque, de functien van Engelsch consul te Belgrado waarnam, het Consulaat te Erzerum verkrijgt.

PARIJS den 7 Maart.
(*Particuliere Correspondentie*).

De nota in den Moniteur heeft een grooten indruk gemaakt door geheel Frankrijk. Hare uitwerking in het buitenland kunt gij zelf gevoegelijk beoordeelen. Intusschen kom ik er op terug om u de hier heerschende gevoelens, nadat het eerste oogenblik van verbazing voorbij is, te doen kennen. De dagbladpers beschouwt de officiële nota als een waarborg van de vreedzame bedoelingen der Regering; zij verheugt er zich in en gelooft aan hare goede uitwerking. Ik durf niet beslissen in hoeverre zij hierin aan een gegeven wachtwoord gehoorzaamt.

De publieke opinie, die niet zoo volgzaam is als de pers, ziet in het staatsstuk niets dan eene poging om de oogenblikkelijke onrust in het Land te stillen en vooral om een tegenwigt te stellen aan het streven van Oostenrijk om Duitschland tegen Frankrijk in het harnas te jagen. Hier misleidt niemand zich zelf ten aanzien van de ware bedoelingen des Keizers; misschien zullen zijne vredelievende verzekeringen in Duitschland en Engeland voor opregt worden gehouden. De gebeurtenissen zullen, helaas! naar ik vrees, maar al te spoedig de ware beteekenis der Regeringsnota ophelderen.

Gij kent het schrijven des Keizers aan sir Francis Head; dit schrijven is bestemd om voor Engeland hetzelfde te doen, wat het stuk in den Moniteur in Duitschland moet te weeg brengen. Le Nord, welks naauwe relatiën met de Fransche Regering u bekend zijn, tracht met veel zorg te betoogen dat de nota niet het bewijs is van eene politieke omkeering, van een terugdeinzen des Keizers, maar integendeel een noodwendig gevolg van zijn verzoenenden geest, van zijn wensch naar de handhaving des vredes.

Men is er niet gerust op dat men niets verneemt van lord Cowley. Men weet alleen dat hij de tegenvoorstellen van Oostenrijk per courier naar Londen heeft verzonden. De diplomatie loopt gevaar van reeds bij het begin der onderhandelingen te stuiten op de questie der bescherming van de kleinere Italiaansche Staten. De algemeene opinie is dat Oostenrijk geneigd zou zijn op dit punt iets toe te geven, maar daaruit tevens aanleiding te nemen om ten aanzien van al de andere punten op zijn stuk te blijven staan. Dit resultaat zou volstrekt de rekening niet maken van Sardinië, dat blijkbaar rekent op den spoedigen aanvang der vijandelijkheden. Nieuws is hier overigens hieden niet. De beurs houdt zich goed op het vernemen van de gunstige opname van de woorden in den Moniteur. Volgens berigten, door mij uit het departement van den Boven-Rijn ontvangen, heeft de heer Migeon alle kans om herkozen te worden. Hij zal echter, uit kracht van het nieuwe decreet des Keizers, afstand moeten doen van zijn in Duitschland verworven graventitel.

De benoeming van den minister Delangle tot lid der Akademie van Wetenschappen wordt in de letterkundige wereld niet te best opgenomen.

De Conferentie over de zaak der Donau-Vorstendommen zal maandag of dingsdag a. s. kunnen geopend worden.

Gisteren is het nieuwe werk van den heer Jules Simon, een van de talentvolste woordvoerders der nieuwere wijsbegeerte, *la Liberté* getiteld, in het licht verschenen.

— Het spreekt van zelf dat, nu er geen dadelijk nieuws te bespreken valt, de geruchten wederom overvloeijen. Zoo verzekerde men o. a. dat graaf Walewski eerstdaags eene circulaire zou rigten aan onze gezanten in het buitenland, om hun de gedragslijn voor te schrijven, die gevolgd moet worden na de verschijning van de nota in den Moniteur. Verder dat de grootvorst Constantijn van Rusland met zijne gemalin binnen kort hier worden verwacht en dat er vertrekken op Fontainebleau voor deze Vorstelijke personen in orde worden gebragt. Eindelijk dat Prins Napoleon zijn ontslag aan den Keizer zou hebben aangeboden als Minister voor de zaken van Algerië en de Kolonien. Terwijl overigens de meeste bladen de nota van den Moniteur in vredelievenden zin uitleggen (de Gazette de France en de Pays onvoorwaardelijk, de Patrie en de Presse met de uitdrukking van hun vertrouwen dat de eer van Frankrijk gehandhaafd en Oostenrijk van het overige Duitschland geïsoleerd zal worden) zijn velen hier bekommerd over den oorlogzuchtigen geest, dien de berigten uit Italië, voornamelijk uit Sardinië, ademen.

— Het gemaskerd bal, eergisteren avond door den graaf Walewski gegeven, was buitengemeen schitterend. De Keizer en de Keizerin hebben het, mede gemaskerd en in domino's gekleed, bijgewoond. Een groot gedeelte van het Corps Diplomatiek droeg het costuum van de Landen welke het vertegenwoordigt. De meeste heeren echter verschenen in domino's. De Oostenrijksche gezant, baron von Hubner, droeg een domino, zamengesteld uit de Oostenrijksche kleuren, geel en zwart. De meeste Russische dames, en zij zijn talrijk in Parijs, waren gecostumeerd volgens de mode der XVIIIde eeuw (Regentschap). De heer Duchène de Bellecour, gezantschapssecretaris in China, droeg met veel deftigheid het Chineesch kostuum en deelde aan al de dames papiertjes met Chinesche karakters uit. Eene gevierde Parijsche schoonheid, mevrouw de Brigote, had zich van een leeuwenhuid voorzien en stelde eene vrouwelijke Herkules of eene bacchante voor. Het feest heeft tot vroeg in den morgen geduurd.

— Den 1 maart was de termijn verstreken, voor de inzending der kunstwerken op de aanstaande tentoonstelling vastgesteld. De inschrijving is op dien dag echter nog niet kunnen afloopen en heeft voortgeduurd tot den volgenden morgen. Niet minder dan 4150 schilderijen zijn er ingekomen, waarbij nog ongeveer 2000 nummers moeten gevoegd worden van kunstenaars aan wie een uitstel is verleend geworden. Van vreemde kunstenaars zijn de meeste werken ingezonden uit Nederland, België, en ook enkele uit Italië. Wat de Engelsche kunstenaars betreft, deze zenden niet persoonlijk in, omdat zij zich niet aan eene Fransche jury willen onderwerpen. Hunne jury is te Londen gevestigd; deze doet eene keus en de door haar goedgekeurde kunstwerken worden gezamenlijk ingezonden om te Parijs eene plaats te erlangen in eene afzonderlijke zaal.

KEULEN den 7 Maart.

Meer en meer begint zich in Pruissen een voor alsnog lijdelijk verzet te openbaren tegen het streven van Oostenrijk om het Kabinet van Berlijn als het ware te dwingen zijne positie als groote Europesche Mogendheid ten offer te brengen aan zijne verpligtingen als lid van den Duitschen Bond. Alleen langs den weg van directe onderhandeling en niet bij besluit van de Bondsvergadering, wenscht Pruissen zijne houding tegenover de tegenwoordige gebeurtenissen te zien bepalen. Het is niet waarschijnlijk dat Oostenrijk in de Bondsvergadering een besluit zou provoceren waardoor oude geschillen hernieuwd en oude wonden weder opengereten zouden worden, en nog veel minder dat de Bondsvergadering ooit uit zich zelf zulk een besluit zou nemen.

De interpellatie, welke de heer von Arnim voornemens was in de Tweede Kamer tot de Regering te rigten, zal waarschijnlijk geen plaats hebben, niet om Oostenrijk te believen, maar omdat de liberale partij haar in de tegenwoordige omstandigheden niet wenschelijk keurt.

— Te Frankfort wordt sedert eenige dagen een dolzinnig schotschrift verspreid, zonder naam van drukker of schrijver, en waarvan de hoofdinhoud is: Krijg aan de paleizen, vrede in de hutten! De democratische partij werpt alle voorkennis van of gemeenschap met de daarin gepredikte denkbeelden verre van zich af. De politie onderzoekt ijverig naar de verspreiders van dit zonderlinge product.

— Uit Weenen wordt geschreven dat de Oostenrijksche Regering voornemens is, na het vertrek van lord Cowley, eene nota te rigten aan de bevriende Mogendheden, waarin zij zeer uitvoerig de navolgende punten zal uiteenzetten: Oostenrijk *kan* niet toegeven, het *mag* niet toegeven en het *wil* niet toegeven. De krijgstoerustingen worden intusschen voortgezet op eene schaal, die schijnt aan te duiden, dat men den oorlog als onvermijdelijk beschouwt.

PER TELEGRAAF.

PARIJS den 8 Maart.

De Moniteur deelt heden morgen het besluit mede waarbij het ontslag van Prins Napoleon als Minister aangenomen wordt. Het gerucht bestemt den heer Chasseloup Labat tot zijnen opvolger.

DUBLIN den 8 Maart.

Gisteren is de stoomboot David Stewart, van Cadix vertrokken om de Napolitaansche bannelingen naar New York over te brengen, te Queenstown binnengeloopen. In volle zee werden de bannelingen oproerig en dwongen den kapitein naar Ierland terug te keeren.

VENETIË den 7 Maart.

Onder de bezoekers van een gemaskerd bal heeft eene weinig beduidende demonstratie plaats gegrepen.

CORFU den 2 Maart.

De buitengewone Zitting van het Iönisch Parlement is geopend en het budget in behandeling genomen. De nieuwe Lord Oppercommissaris heeft aangekondigd eerlang eene inspectiereis te zullen doen.

LONDEN den 8 Maart.

KOFFIJ vast met weinig koopers. — THEE. Ord. Congo 13¾ d. — SUIKER stil. — RIJST idem; Carolina 23/ a 23/6. — METALEN. Tin Straits 131/. IJzer 51/3. — OLIEN. Raap- 41/; Lijn 29/3 a 29/6.

LIVERPOOL den 8 Maart.

KATOEN. Heden zijn afgedaan 7000 b. Aangekomen het stoomschip Amerika met berigten uit New-York tot 23 februarij.

ANTWERPEN den 8 Maart.

KOFFIJ vast. — SUIKER stil. — GRANEN. Witte Tarwe *f* 9½; roode *f* 10. Rogge *f* 6.

BERLIJN den 8 Maart.

ROGGE: April/Mei 43¼, Junij/Julij 43½ th. — RAAPOLIE: April/Mei 14½ th., Sept./Oct. 14 th.

MADRID den 7 Maart.

Spanje binnenl. 3 pct. 41.65; dito 1½ pct. 30.90.

PARIJS den 8 Maart.

Frankrijk 3 pc. 69.40; Spanje 1½ pc. 29¾; dito Binnenl. 3 pc. 39⅞.

LONDEN den 8 Maart.

Geconsolideerden 3 pc. 96 a ⅛. Spanje 1½ pct. 30⅛ a 30⅜; dito 3 pc. 44¼ a 44¾. Mexico 3 pc. 20 a 20¼ Illinois Sh. 65 a 66; dito Bonds 80 a 81.

ANTWERPEN den 8 Maart.

Spanje 1½ pc. 30; dito Binnenl. 3 pc. 41. Metall. 5 pc. 71¾; dito Nationale 5 pc. 73¾.

BINNENLAND.

STATEN-GENERAAL.

Tweede Kamer.

Zitting van Dingsdag 8 Maart.

In de zitting der Tweede Kamer van heden werd het wetsontwerp tot herziening van het tarief, voor zoo veel de algemeene strekking betreft, bestreden door vijf sprekers en verdedigd door den heer Minister van Finantiën.

De heer *Hoffman*, langen tijd ongesteld, was in de vergadering gekomen om wegens het belang van het onderwerp aan de beraadslaging deel te nemen. Hij was dezen ochtend de eerste spreker en verzocht uit hoofde zijner zwakte zittende het woord tot de vergadering te mogen voeren. Hij begon met te verklaren dat hij zich geene rekenschap kon geven van de de redenen, die genoopt hadden tot de voordragt dezer herziening. Over het bestaande tarief was niet geklaagd. Handel en nijverheid waren er niet tegen opgekomen. De voorgedragen herziening zou dan ook bij hem een onoplosbaar raadsel zijn, indien hij haar niet in verband beschouwde met het verworpen tractaat met België. Het zou echter volgens hem curieus zijn te onderzoeken, wie toch hier te Lande zoo genereus was jegens onze voormalige landgenooten, dat men thans voorstelde om onze nijverheid te onderdrukken ten gerieve van de Belgische industrie. Het handelssyteem dat de spreker voorstond, was zeer eenvoudig en kwam daarop neêr dat hij was noch protectionist noch free-trader pur sang. Elk Land had zijn eigen hoofdmiddel van bestaan, voor ons was het handel en scheepvaart; hij cijferde daarom landbouw en nijverheid niet weg. Bloeiden deze laatsten, dan bloeiden ook handel en scheepvaart; konden zij niet bloeijen zonder eenige bescherming, dan was hij er vóór om dien eersten tak van nationale welvaart te beschermen, niet door belasting te heffen, maar door ontlasting. De Staat was ook verpligt de nijverheid te beschermen, indien zij die bescherming behoefde. Waarom toch worden aan ambtenaren, die hunne betrekking verliezen door algemeene maatregelen van bestuur, wachtgelden toegekend en waarom zou men fabriekanten zonder eenige schadeloosstelling kunnen berooven, waarvan het gevolg is dat duizende arbeiders weggezonden en naar de armenkassen verwezen worden. Men zeide: de vrije handel was voor de consumenten; maar de spreker meende dat het voor den consument in ieder geval was eene questie van betalen, en nu kwam het hem voor dat het beter ware om de arbeidende klasse te onderhouden door haar werk te verschaffen, dan door haar te subsidiëren. Hij verlangde geene bovenmatige protectie. Hij wenschte alle concurrentie niet uit te sluiten. Hij wilde geene monopoliën gevestigd zien. Hij stelde zich tevreden met het bestaande tarief, hetwelk eene steeds toenemende concurrentie van het buitenland toeliet. Zoo was de invoer uit België van verguld porcelein, in 1850 ter waarde van *f* 28.000, in 1857 geklommen tot *f* 73,000; het fijn aardewerk van *f* 24.000 geklommen tot *f* 35.000. In 1850 werden ingevoerd 1.100,000 gebakken steenen, in 1857 2.000.000. In 1850 200,000 dakpannen en in 1857 1.000.000 stuks. Hij zag dus geene reden waarom de kleine bescherming die tot dusverre verleend was niet zou bestaan blijven. Ook de verandering van den maatstaf naar het gewigt in dien naar de waarde kwam hem niet raadzaam voor: hij geloofde dat b. v. van een kist manufacturen ter waarde van *f* 1000 en wegende 400 pond het veel gemakkelijker zou zijn *f* 250 van die waarde minder op te geven dan 100 pond in het gewigt te verzwijgen. Het was zijne overtuiging dat de schatkist en de nijverheid beide bij die verandering lijden zouden. Van welke zijde hij de voordragt beschouwde, achtte hij haar volstrekt onnoodig en zou hij dus tot hare aanneming niet medewerken.

De heer *de Brauw* zette op den voorgrond dat het hier niet gold de vraag van vrijen handel of protectie, maar dat bij de beoordeeling der voordragt alleen de vraag behoort te worden overwogen of men de free-tradery met gang en spoed en onvoorzigtig, ten koste van de nijverheid, zou willen doordrijven. Voorzeker eischte de wetenschap dat men naar geheel vrijen handel moest streven, doch die wetenschap wilde dat doel alleen onder voorwaarden welke thans niet bestaan. De nijverheid was nog aan te vele banden gelegd om met de vrije nijverheid van andere Landen geheel te kunnen concurreren en het zou eene dwaasheid zijn, wanneer wij alleen in de geheele wereld onze grenzen openstelden, terwijl alle andere Landen den toegang tot hun gebied belemmerden; zelfs Engeland zette zijne grenzen niet zoo open als het tegenwoordig bestaande tarief reeds bij ons doet, en waarom zou men dan nu nog verder gaan? — De spreker bestreed de voordragt vervolgens als free-trader, doordien hij betoogde dat het voorstel der Regering was protectionistisch. Welk toch was het resultaat der herziening voor de schatkist? Het tarief zou meer opbrengen *f* 287,715, de opcenten daar buiten gelaten. Die vermeerderde opbrengst lag voornamelijk in het aanzienlijk verhoogde regt voor granen en meel ad *f* 211,122. Wat doet nu de Regering? Zij vermindert een aantal kleine posten, maar verhoogt één post zoo aanzienlijk dat de verminderingen daardoor geabsorbeerd worden. Het regt dat op de granen wordt voorgesteld, was niets anders dan eene kleine bescherming voor den landbouw. De Regering verdedigde de verhooging alleen op grond dat de schatkist het geld noodig had, maar indien dit waar is, waarom dan vermindering op alle andere artikelen voorgedragen en vermeerdering juist op die artikelen, welke volgens het stelsel van den free-trader, juist in de eerste plaats behoorden te worden vrijgesteld? Die verminderingen, zeide men, waren in het belang van den consument; maar het was juist de consument die men het meest liet betalen. Indien men toch alle consumenten zich voorstelde als één persoon, wat zou dan voor hem het gevolg der herziening zijn? Dat hij voor zijn porselein en aardewerk *f* 18,832 *minder* en voor de pruiken die hij noodig had *f* 167 *minder* zou betalen; maar dat zoodra hij aan het eten ging, hij *f* 211.122 aan de schatkist *meer* zou moeten opbrengen. (*Hilariteit*). Zoodanig stelsel, hetwelk de spreker met nog onderscheiden andere voorbeelden toelichtte, noemde hij inderdaad een protectionistisch stelsel, eene in de rigting onzer handelspolitiek enorme inconsequentie, waaraan hij zijne goedkeuring niet kon geven, ook al bestonden er bij hem geene andere bezwaren die hij welligt later in de gelegenheid zou zijn te outwikkelen.

De heer *Asch van Wijck* betoogde dat de gevolgen, die de vele belanghebbenden van de herziening vreesden, niet geheel hersenschimmig waren; en wanneer gisteren de heer van Voorthuijzen gewezen had op de meerderheid der Kamers van Koophandel, welke de herziening niet ondubbelzinnig had toegejuicht, dan meende hij dat het niet moeijelijk zijn zou eene even breede lijst over te leggen van Kamers van Koophandel, die met ernst en kracht hare bezwaren tegen de voordragt hadden blootgelegd. Naar zijne meening had de meerderheid der Kamers van Koophandel de voordragt uitsluitend uit een handels-oogpunt beschouwd: maar wanneer hij lette op de bezwaren van die Kamers, welke ook op de nijverheid hare aandacht hadden gevestigd en op de omstandigheid dat zelfs de Kamer van Koophandel van Almelo van haar oorspronkelijk gunstig advies was teruggekomen, dan deinsde hij er voor terug om eene onvoorzigtige hand te slaan aan het tarief ten believe der uiterste doordrijving van een overigens deugdelijk stelsel. Na ernstige overweging had hij dan ook niet de overtuiging erlangd dat de voorgedragen herziening noodzakelijk was. Al werden ook de gevolgen overdreven, zeer zeker was het dat aan de nijverheid een slag zou worden toegebragt, en was nu het oogenblik geschikt, terwijl misschien een naderende oorlog aan de nijverheid groot nadeel zou toebrengen, om haar nog een tweeden schok te doen doorstaan? Was het raadzaam te streven naar het doel van vrijen handel, zonder in acht te nemen bestaande toestanden en omstandigheden, zonder te letten op hetgeen om ons heen geheurde. Hij was ook niet overtuigd dat men ooit zou kunnen komen tot hetgeen de Regering noemt een zuiver fiscaal tarief, want zoolang er regten geheven werden, zou er ook in meerdere of mindere mate bescherming bestaan. En wat vroeg nu de nijverheid? geenszins uitsluiting van concurrentie, maar juist de mogelijkheid om te kunnen concurreren. Zij vraagt het behoud van het bestaande. Wij hadden nog andere fiscale wetten die op de nijverheid drukten; wij hadden belastingwetten; wij voelden ook het gemis aan spoorwegen, en het ware voorzigtiger geweest de nijverheid eerst te ontlasten van het geen haar drukt en haar met betere middelen van vervoer te begiftigen dan juist het tarief te herzien. Hij had gewenscht dat de Regering de voordragt hadde teruggenomen en voor hare wederindiening een gunstiger tijdstip afgewacht; althans hij had bezwaar aan de voordragt zijne goedkeuring te hechten.

De heer *de Kempenaer* vroeg waarom thans deze herziening was voorgedragen. Klaagden Handel en Nijverheid? Geenszins. Was er eene andere reden van noodzakelijkheid? Neen. Waartoe dan de herziening in den tegenwoordigen staat van zaken. Gelukkig noemde hij het Land dat handel en scheepvaart bezat als bronnen van welvaart; nog gelukkiger het Land, waar naast beide, fabriekmatige nijverheid bestond om ook anderen te voeden en te ondersteunen, en allergelukkigst het Land waar nijverheid met scheepvaart en handel hand aan hand gingen en niet vijandig tegen over elkander stonden. Het was de pligt van den Staat deze onderscheidene belangen zoo veel mogelijk te vereenigen en de Staat had aan dien pligt voldaan door de vaststelling van het thans werkende tarief, ofschoon hij ver af was die wet als een volmaakt stuk te roemen. Maar hij roemde het, omdat de Regering zelve heeft verklaard dat het tarief in den regel geene bescherming meer verleende en omdat handel en nijverheid met dat tarief tevreden waren. Was het nu voorzigtig aan dat tarief de hand te slaan, nu onze nijverheid

auwelijks was herboren, na de afscheiding van België? Dat ontkende hij. Ook hij was van meening dat men hier niet te doen had met een geschil tusschen vrijen handel en bescherming. De vraag was alleen of men een tarief zou afbreken dat aan den Staat inkomsten verzekerde, die voor den handel geene schade, voor de nijverheid baten opleverden. De noodzakelijkheid om te blijven vasthouden aan het bestaande, werd nog duidelijker bij de overweging dat alle andere Staten den toegang onzer voortbrengselen tot hun gebied moeijelijk maken, en dat het dus niet verstandig maar dwaas zou zijn om door toelating van den overvloed der vreemde industrie onze eigen nijverheid te benadeelen. Slechts twee redenen van de noodzakelijkheid der herziening waren door de Regering opgegeven. De eerste was dat we op onszelven moesten handelen en ons tarief zuiveren van de vlekken die er nog in zijn; en de tweede was dat herziening moest geschieden ten gerieve der ambtenaren. De beide redenen waren voor den spreker geene redenen van noodzakelijkheid; hij zou, na al het aangevoerde door vorige sprekers daaromtrent niet in ontwikkeling treden, maar er alleen bij voegen dat de wijze waarop de Regering met de herziening had gehandeld, zonderling mogt worden genoemd. Als voorbeeld haalde de spreker aan het gebeurde met het artikel *lompen*. In het eerst was er geene verandering van regt voorgedragen, daar de Minister zelf erkende dat de papierfabrikanten de begunstiging niet konden missen. Later werd het regt van 10 pct. verminderd op 5, alleen om te trachten den sluikhandel te weren. Daarna had de Minister gezien dat de wering van den sluikhandel alleen mogelijk was door wijziging van art. 161 der wet van 26 aug. 1822, welke wijziging dan ook door den Minister gisteren was voorgedragen. Intusschen had de Minister niet ingetrokken de voorgedragen vermindering van 10 op 5 pct., die toch alleen was geschied om te bereiken wat men nu beter bereiken wil door eene wijziging van art. 161. Dergelijke wijze van handelen strekte, naar de meening des sprekers, niet om de voordragt aan te bevelen. Hij had nog een ander bezwaar: de aangenomen maatstaf naar de waarde. Daaromtrent was reeds veel in het midden gebragt. Hij zou er alleen van zeggen dat de schatkist daardoor groote teleurstelling zou ondervinden, want de deur van ontduiking werd opengezet. Reeds de uitkomst van het plakkaat van 1725, waarbij ook de waarde tot maatstaf was aangenomen, had geleerd dat de 5 pct. waarop men rekening maakte, slechts 2½ pct. opleverde. Daarbij stond hem het meest van allen tegen het éénige middel hetwelk bestond om den sluiker te straffen, n.l. de benadering; een onzeker, schier een onzedelijk middel. Het onderstelt van de ambtenaren eene algemeene en grondige kennis van alle artikelen van handel; het onderstelt bij hen een geest van onderneming en speculatie en tevens een moed van volharding bij het beloopen van nadeelen; het onderstelt bij hen eene ruime beschikking over geldmiddelen of een zoodanig gevestigd krediet dat zij ten allen tijde geld kunnen krijgen. Missen de ambtenaren een dezer vereischten, dan verloor ook de heffing naar de waarde alle toepassing. Bovendien stelde men de ambtenaren daardoor in eene niet gunstige verhouding tot den handelaar. Aan de eene zijde gaf men hen gelegenheid tot het plegen van willekeur; aan de andere zijde stelde men hen bloot aan de verleiding van omkooping. De geheele toepassing der wet gaf men daardoor geheel uit de handen en men liet haar alleen over aan de commiezen.

De heer *Minister van Finantiën*, die nu aan het woord was, zette, alvorens de verschillende sprekers te beantwoorden, eenige algemeene opmerkingen vooroп.

Hij herinnerde in de eerste plaats met een enkel woord de discussiën, die in 1850, bij gelegenheid der scheepvaartwetten, waren gevoerd, om daar uit te constateren dat toen, even als nu, dezelfde argumenten werden aangevoerd van ontijdigheid, onvoorzigtigheid, gevaarlijke sprongen en wat dies meer zij.

De tweede opmerking betrof den algemeenen gang der discussiën van gisteren en heden. Hij had met gloeijende kleuren de treurige gevolgen der herziening voor die *ongelukkige nijverheid* hooren schetsen. Ook in 1850 voorspelde men dat de scheepstimmerwerven ledig zouden staan, dat de arbeiders broodeloos zouden rond loopen; even min als met die gevolgen toen heeft bespeurd, zou niet ze na de volbragte tariefsherziening aanschouwen. Bij de tegenwoordige discussie had hem een opmerkelijk feit getroffen: namelijk dat er zoo weinig voorstanders van den vrijen handel waren opgestaan om die overdreven voorstellingen te bestrijden. Moest de Minister daaruit opmaken dat de Tweede Kamer met hare antecedenten wilde breken, dat zij op het gebied der handelspolitiek regts om keer wilde maken, dat zij reactie zou willen? Neen; zijne conclusie was deze, dat men zoo zeer overtuigd was dat de beginselen van vrijen handel zoo vasten wortel in ons Land geschoten hadden, dat men het niet noodig achtte ze op nieuw in discussie te brengen.

De derde opmerking gold de onbillijke verwijten, die men tot de Regering had gerigt. Men stelde de Regering voor als of deze met eenen slag alles omver wilde werpen. Van den anderen kant, het is nog dezen morgen gehoord, verweet men de Regering zucht tot protectionismus. De Regering wilde niets met schokken tot stand brengen; ze wilde slechts een stap nader doen tot het eindddoel. Sedert 1845 was niets geschied dan hetgeen strekte om het beginsel van vrijen handel toe te passen, niet alleen op de nijverheid, maar ook op den handel, scheepvaart en de koloniën. Er was sedert de laatste 20 jaren geen maatregel genomen die deze strekking niet had. Zoo ook was de scheepvaart-wetgeving voordeelig aan de nijverheid; zoo had men aan de nijverheid voor een aantal grondstoffen vrijstelling verleend. Consequent was men dus voortgegaan in dezelfde rigting. De wet van 1 sept. 1854 was met algemeene stemmen aangenomen; zoo ooit had de nijverheid, indien zij werkelijk vreemde concurrentie vreesde, tegen die wet moeten opkomen, want in die wet lag het beginsel van opheffing van alle bescherming. Dezelfde krachtige stap voorwaarts was gedaan, toen in 1856 het regt op den visch werd verminderd; terwijl de wet van december 1857, die voorschreef dat alle verminderingen van in- en uitgaande regten, bij tractaten toegekend, onveranderd zouden blijven bestaan, ook al hield de werking dier tractaten op, zonder eenige discussie met algemeene stemmen werd aangenomen. Er was dus geen groote sprong; er was eene consequente geleidelijke vooruitgang in dezelfde rigting.

Daarna kwam de heer Minister tot de wederlegging der tegen het ontwerp gemaakte bedenkingen. In de eerste plaats besprak hij het argument van *ontijdigheid*. Naar zijne meening was de wet van 1857 eene tijdelijke wet en was de Regering reeds uit den hoofde verpligt eene herziening voor te dragen. Het ontwerp was, met het oog op de wet van 1 september 1854, reeds door eene vorige Regering ontworpen. Meer dan 50 Kamers van koophandel hadden er over geadviseerd; welk grondiger onderzoek kon men verlangen? Men wees op het voorbeeld van andere Staten om ons heen, maar 1°, werden onze grenzen niet opengesteld gelijk men dat wilde doen voorkomen, en 2° zou het geen dwaasheid zijn indien Nederland daartoe het voorbeeld gaf. Dat lag in onze geschiedenis. Nederland heeft meer de pretentie gehad om in de toepassing van groote beginselen andere Landen vooruit te streven. De Minister wees op het beginsel van godsdienstige verdraagzaamheid en op dat van de vrije handelsleer, door onze voorvaderen in de 16de en 17de eeuw gehuldigd. Nederland zou dus niet dwaas zijn, indien het ook andere Natiën vóór ging. — Men had gezegd: wie vraagt om de herziening? De Minister moest het ernstig tegenspreken, dat de handel de herziening niet zou verlangen; sedert jaren was de behoefte aan verbetering van het tarief gebleken, en de Minister vroeg, of de Regering in lien zij de bewustheid had dat er kwaad bestond, alvorens tot herstel over te gaan, wachten moest op grooten aandrang van buiten? — Men had gezegd, de herziening geschiedt uit gemak voor de ambtenaren. De Minister ontkende dat, want bij twijfel eischten de ambtenaren eenvoudig het hoogste regt; maar het tarief was lastig voor de handelaren en de Minister gaf daarvan een aantal voorbeelden op. — Men had ook gezegd: geef ons eerst goede spoorwegen, schaf den accijns op de brandstoffen af. De Min. twijfelde of het beweren wel gegrond was dat de spoorwegen wèl zoo noodzakelijk waren voor de ontwikkeling onzer nijverheid; want onze communicatie te water was zoodanig, dat in dit opzigt onze fabrieken zelfs veel voor hadden boven die van andere Landen. Wat de brandstoffen betrof, daaromtrent was een voorstel van wet bij de Kamer aanhangig.

Voorts besprak de Minister de *overdrijving*, waaraan men zich had schuldig gemaakt bij het schetsen van de treurige gevolgen der herziening en hoe duizende ongelukkigen als het ware broodeloos door het Land zouden trekken. Wat is thans, vroeg de Minister, de regel? Eene bescherming van 6 pct. Bij de voordragt werd voorgesteld die bescherming terug te brengen op 5 pct. En nu vroeg de Minister of de Nijverheid door dat verlies van 1 pct. zou worden vernietigd, en zoo ja of zoodanige nijverheid dan wel bescherming verdiende? Het beginsel der herziening was om een deel van de inkomsten der schatkist te nemen van de goederen die ingevoerd worden, doch met het oog op het belang van allen. Het regt dat op de granen werd voorgedragen, was met het oog op die belangen vastgesteld. De prijs van het graan zou daardoor voor den consument niet verhoogd worden; want het regt bedroeg naauwelijks ½ pct., en wanneer men de handelsrekeningen inzag, waarop soms 2 of 3 pct. uit verschillende hoofde geëischt werden, zou men tot de conclusie komen dat het kleine voorgedragen regt geen nadeel aan den consument zou toebrengen. De granen waren alleen belast omdat de schatkist behoefte had om nagenoeg drie millioen uit het tarief te trekken; begreep de Kamer echter dat de schatkist die niet noodig heeft, dan zou de Minister zich tegen eene wijziging niet verzetten, mits men niet te ver ging, omdat ook nog andere voorstellen tot vermindering van inkomsten aanhangig waren.

Wat aangaat de bedenkingen, geopperd tegen den maatstaf naar de *waarde*, had de Minister nooit tegen gesproken dat daaraan bezwaren waren verbonden; ook nu erkende hij dat; maar men moest niet meenen, dat de maatstaf naar het *gewigt* tot geen misbruik aanleiding zou geven. Wanneer bij den maatstaf naar de waarde 10 pCt. werd verwogen, dan werd ook bij dien van het gewigt een ruim gebruik gemaakt van de vrije speling van 1/12 die de wet toekent; ook het tarra was op ruimen voet bepaald en ook daarin kon men de toepassing van het tarief naar het gewigt ontduiken. Door den maatstaf naar het gewigt te nemen, belastte men b. v. grof gemeen laken met 30 à 40 pCt. van de waarde, terwijl de fijnste stof niet meer dan 6 pCt. betaalt, en een kostbare cachemiren shawl naauwelijks 1 per mille. De maatstaf naar het gewigt maakt ook vele onderscheiding noodzakelijk; zoo kende het Engelsche tarief 42 specificatiën van lederwerk, 52 van zijde enz., zoodat het den Minister onmogelijk scheen zoodanig tarief zonder willekeur toe te passen. Sprekers hadden ook gewezen op het advies van den president der Vereenigde Staten; de Minister had allen eerbied voor de kennis van dien Staatsman, maar moest toch constateren dat het Noord-Amerikaansche tarief geheel was ingerigt naar den maatstaf van de waarde. Andere Staten dan, had men gevraagd? Maar is het beginsel van den maatstaf naar de waarde goed, regtvaardig, dan is de vraag niet wat andere Staten doen, maar wat voor Nederland nuttig is en wenschelijk? De heer van Wintershoven had een amendement voorgesteld, om een onderscheid te maken tusschen gekleurd en ongekleurd aardewerk. Wat zou het gevolg daarvan zijn? Dat de administratie de groote korven met porcelein moest uitpakken, omdat niets gemakkelijker zou wezen dan effen met gekleurd aardewerk te zamen te verzenden. Doch daarin zat juist de speculatiegeest, want de Inlandsche fabrikant vond reeds bescherming in den grooten omslag van formaliteiten waaraan de invoer van vreemd aardewerk zou onderworpen zijn. Het groote voordeel van den maatstaf naar de *waarde* bestond daarentegen daarin dat het berustte op het beginsel van regtvaardigheid. Door den maatstaf naar het gewigt was aan onze nijverheid nog eene andere bescherming verleend, doordien op grove zwaarwegende artikelen de hoogste regten drukten. Ten gevolge daarvan legt zich ook onze nijverheid toe op voortbrengselen van groveren aard en werd zij niet tot volmaking harer producten aangespoord.

Tegenover de schilderingen die men had opgehangen van den treurigen toestand waarin onze nijverheid zou verkeeren, meende de Minister voorts eenige cijfers te moeten stellen om op welsprekende wijs aan te toonen dat onze nijverheid in het algemeen in de laatste 10 of 12 jaren met reuzenschreden was vooruitgegaan. Wanneer de nijverheid terugging, hoe kwam het dan dat in 1846 vrijdom werd verleend voor 219 millioen pond steenkolen en in 1856 voor 405 millioenen pond; dat in 1846 vrijdom werd verleend voor 9,900,000 ton turf en in 1856 voor 12 millioen? Eenige grondstoffen voor de inlandsche nijverheid waren in toenemende mate gevraagd. Vóór 1849 werd van gesmeed en van stafijzer ingevoerd eene waarde van *f* 670,000, en 6 à 7 jaren later was dat bedrag geklommen tot 2½ millioen; van katoenen garens werden ingevoerd 3 millioenen pond, thans 5 millioenen; van timmerhout voor eene waarde van 5 millioenen thans jaarlijks *f* 7,300,000; van aardewerk voor eene waarde van *f* 50,000 à *f* 60,000, thans van *f* 100,000; van fabriekwerktuigen — een zekere maatstaf voor den vooruitgang der nijverheid — werd ingevoerd voor eene waarde van *f* 300,000, thans jaarlijks veel meer dan 1 millioen. De uitvoer was in de laatste zeven jaren met 52 pct. toegenomen. Die uitvoer betrof vooral dakpannen, chemicaliën, lood, garens, gedistilleerd, gest, groenten, speelkaarten, olie, papier, vooral garancine, een geheel nieuwe tak van nijverheid. Wanneer men dat alles voor oogen had, dan was er, volgens den Minister, veel af te dingen van den geschilderden ongunstigen toestand der nijverheid.

Maar bewijzen dan, had men al verder gevraagd, al die adressen niet dat de belangen der adressanten ernstig bedreigd worden? De Minister mogt niet ontveinzen dat hij, ofschoon het bewijs geleverd hebbende dat hij aan gegronde bedenkingen wilde tegemoetkomen, over het algemeen ongeloovig was voor de beweringen van belanghebbenden. Ook in 1850 had men treffende schilderingen opgehangen van de werven die ledig zouden staan, van de schepen die men voor brandhout zou verkoopen. In 1856 had men den ondergang onzer visscherijen voorspeld, wanneer men den moed had vreemden visch toe te laten. Ook in 1851, toen met België het tractaat werd gesloten, werd de Min. van Finantiën met jammerklagten overstelpt. Het gold toen ook de papierfabrikanten, wier bescherming van 15 pCt. op 5 pCt. werd teruggebragt. En wat was van dat alles de uitkomst geweest? Dat de scheepvaart vooruit was gegaan, dat het der visscherij wel gaat, dat de papierindustrie krachtig werd uitgebreid. Onder die omstandigheden moest men het den Minister niet euvel duiden, wanneer hij zeer ongeloovig was, indien belanghebbenden verklaren dat zij broodeloos zouden worden, zoodra een regt van 6 pCt. tot 5 pCt. werd teruggebragt. Wat het artikel *lompen* betreft, de Minister betoogde dat vreemde fabrikanten hier te lande de lompen veel duurder opkochten dan onze eigen fabriekanten, en dat dus de concurrentie in allen deele was vol te houden; de handhaving van een hoog uitvoerregt zou dus alleen strekken, om de eigenaars van lompen te dwingen hun eigendom ten believe van papierfabrikanten, tot lageren prijs af te staan dan zij buitenslands konden bedingen.

Onderscheidene sprekers hadden ook veel ophef gemaakt van de lasten, die op onze industrie drukten. Maar het patentregt bestond ook in België en Frankrijk; in Duitschland had men de Gewerbe Steuer; in Engeland den Income-tax. Wat de brandstoffenbelasting betrof, Duitschland kende die niet; maar de industrie in Frankrijk betaalde hare brandstoffen veel duurder dan de onze en in België werd in 56 groote steden, waaronder de fabriekssteden, eene stedelijke belasting geheven, niet alleen van de steenkolen, maar op vele andere grondstoffen, waarvan aan de nijverheid geene remissie wordt gegeven.

Men sprak er ook van, alsof wij geene industrie hadden; de Minister toonde aan dat wij eene eigenaardige nationale industrie bezaten, dat bij ons te Lande elke boerderij als het ware eene fabriek was. Onze steen- en pannebakkerijen verheugden zich in een toenemenden uitvoer, onze ijzerfabrieken hielden zonder protectie de concurrentie met Engeland vol; wij hadden eene inrigting te Amsterdam die in het bouwen van ijzeren schepen met goed gevolg met Engeland om den voorrang dingt. Wij hadden dus wel eene industrie, maar wij stelden ons niet tevreden met die takken, welk meer eigenaardig in ons Land te huis behooren. Vrije concurrentie was voor de ontwikkeling dier takken steeds gunstig geweest, terwijl daar waar krachtige protectie verleend was (bij voorbeeld bij de katoenfabrieken), niet gebleken is dat zij in staat waren met vrucht aan de concurrentie het hoofd te bieden.

De Minister eindigde met zijne rede aldus te resumeren: Men overdreef de strekking van zijn voorstel, en men streed tegen een spook dat niet bestond; men streed tegen de windmolens. De Regering gaat niet zoo ver, als men 't wil doen voorkomen; zij wil niets anders dan één stap verder doen in eene rigting, die zelfs een bestrijder der voordragt (de heer van Wintershoven) erkende de eenig goede te zijn: nl. om van ons tarief te maken, van lieverlede en zonder schokken, een zuiver fiscaal tarief. Daartoe strekte het voorstel en meer niet. Zoo er nu, hier en daar, naar het oordeel der Kamer te ver in die rigting was gegaan, dan kan daarin, zonder aan het beginsel te schaden, verandering worden gebragt, ofschoon de Minister daarmede geensins wilde te kennen geven, dat hij zich met elk voor te dragen amendement zou vereenigen. Indien de wenschen van den spreker uit Leyden (de heer Schimmelpenninck) vervuld werden, dat is: de voordragt verworpen, dan zou het den Minister leed doen om de zaak, maar dan zou het toch zijn gebleken, dat in het jaar 1859 de Regering, in zake van handelswetgeving, verder stond op het gebied van vooruitgang en vrijheid, dan de Nederlandsche volksvertegenwoordiging.

Na deze uitvoerige rede des Ministers, waarvan wij slechts de hoofdtrekken konden mededeelen, stond de heer *van Wintershoven* op, om de stellingen, door hem gisteren ontwikkeld, nader te staven, en om vooral te betoogen dat hij regt had toen hij beweerde, dat de Regering het stelsel van vrij verkeer alleen op de nijverheid, niet op handel, scheepvaart, en koloniale zaken toepaste. De *Minister van Finantiën* beantwoordde den spreker andermaal, van welke beide redevoeringen wij ons onthouden een overzigt te geven, omdat zij op de zaak zelve geenerlei nieuw gezigtspunt openden, en alleen strekten om de van weêrszijden geopperde stellingen te handhaven.

De algemeene discussiën werden gesloten verklaard, en de Kamer besloot om morgen ten 11 ure over te gaan tot de behandeling der onderdeelen van het ontwerp.

Na het aanhooren van eenige rapporten op ingekomen verzoekschriften, uitgebragt door de heeren van Eck en Bots, ging de Vergadering uiteen.

Er zijn op het aanhangig ontwerp-tarief een aantal amendementen voorgesteld:

De heer *de Brauw* heeft voorgesteld 1° om in plaats van den invoer vrij te laten van gebakken steen en huis- en dakpannen, dien te belasten met *f* 1 de 1000 stuks; 2° geheel vrij te stellen den invoer van alle soorten van granen.

De heer *Reynders* stelt voor 1° om de regten van invoer van houtwerk te brengen op 1 pc. in plaats van op 5 pc. der waarde; 2° om dezelfde verlaging vast te stellen voor den invoer voor ijzerwerk en gereedschappen; 3° om te doen vervallen het invoerregt van *f* 3 op de 100 pond eetbare boter; 4° om te doen vervallen het invoerregt van *f* 5 op de 100 pond kaas.

De heer *Mackay* stelt voor om de uitvoerregten te bepalen voor lompen van papier, linnen en katoen enz. op *f* 10, voor onvermengde wollen lompen op *f* 5, en voor oud en onbruikbaar touwwerk en voor oud en versleten vischwant *f* 3 de 100 pond.

De heer *Schimmelpenninck* stelt voor om de invoerregten te bepalen van wollen manufacturen, lakens en cacheniren op *f* 26 de 100 Ned. pond; van manufacturen van alle andere wollen stoffen, zuiver of gemengd op 5 pCt. der waarde; van manufacturen, van zijde, katoen, hennep, vlas en werk en alle ander hetzij ruw, wit of gebleekt, gegomd, gewast, geverwd of gedrukt, zuiver of gemengd, passement, linten, kanten en tullen, bonten, tafel- en servetgoed, tijk, damast, batist en kamerdoek, kousen, mutsen, handschoenen, sokken, broeken en alle andere geweven of gebreide kleedingstukken op 5 pc. der waarde, en van zeildoek van alle soorten op 30 cents de rol.

De heer *de Lom de Berg* stelt voor om den invoer van iedere 1000 stuks gebakken steen, huis- en dakpannen, te belasten met *f* 1.50, zijnde het bestaande invoerregt. (De heer de Brauw had dat cijfer op *f* 1 hebben vastgesteld.)

De heer *van Foreest* stelt voor om het invoerregt voor olie van plat en rond zaad te bepalen op *f* 2.20 de 100 pond, en dus weg te laten het voorstel der Regering om die olie na 1864 slechts met *f* 1.10 te belasten.

'sGRAVENHAGE den 8 Maart.

Heden middag ten 12 ure had de plegtige opening van de tentoonstelling van bloembouquetten enz. in de zaal der *Vereeniging* alhier plaats. Daarbij waren de heer Burgemeester dezer residentie benevens vele leden met hunne dames tegenwoordig.

— Het muziekkorps van het 1ste regiment vestingartillerie te Delft in garnizoen, heeft zaturdag jl. den nieuw benoemden kommandant, luit.-kol. jhr. von Pestel, eene serenade gebragt. De officieren der stedelijke schutterij hebben gisteren hunne opwachting bij hem gemaakt.

— De gepensioneerde generaal Günkel is door het Provinciaal Geregtshof in Zuidholland, in Raadkamer vergaderd, ter zake van vergiftiging, naar de openbare teregzitting van dat Hof verwezen, zoodat men verzekert dat de behandeling dezer zaak in de maand april zal plaats hebben. Hij heeft tot zijn raadsman gekozen den heer mr. D. Léon, advocaat alhier en lid der Provinciale Staten van Zuidholland.

ROTTERDAM den 8 Maart.

Men verneemt, dat Jacob Former, die heden, gelijk reeds vermeld is, zijnen verjaardag in zoo zeldzaam hoogen ouderdom vieren mag, bij die gelegenheid de bezoeken van vele aanzienlijke heeren en dames ontvangen heeft, en dat het bestuur der Rotterdamsche Diergaarde den grijsaard den vrijen toegang tot die inrigting heeft verleend, waarvan het bewijs hem door een der leden van dat bestuur, den heer H. J. de Haas, is overhandigd, met bijvoeging van den wensch, dat hem de krachten gespaard mogen worden, om daarvan nog geruimen tijd gebruik te maken. Ook van de Nieuwe Manège aan den Coolsingel is Former het eere-lidmaatschap heden aangeboden.

Bij Zr. Ms. besluit is 1°, benoemd tot notaris binnen het arrondissement Leeuwarden, ter standplaats de gemeente Leeuwarden, mr. H. Albarda, advocaat aldaar, en 2°, vergund aan den notaris P. Zeper Dz. om zijne standplaats als zoodanig van Minnertsga over te brengen naar de gemeente Leeuwarden.

Z. M. heeft benoemd tot Hoogstdeszelfs adjudant den 1sten luit. H. J. baron Taets van Amerongen, van het 3de regement infanterie, tot dus verre ordonnance-officier, uit welke betrekking hij eervol is ontslagen, met bepaling, dat hij in zijne nieuwe betrekking voortdurend bij het 3de regement infanterie als gedetacheerd zal worden gevoerd en geene toelage als adjudant uit 's Rijks kas zal genieten.

De Minister van Finantiën zal donderdag den 10 dezer geen audientie verleenen.

De heeren Schoneveld en Westerbaan, fabriekanten van aardappelenmeel, siroop en sago te Gouda, verklaren in een adres aan de Tweede Kamer dat, op de door hen ontwikkelde gronden, hunne fabrieken de concurrentie met de buitenlandsche niet meer zullen kunnen volhouden, indien de bepalingen werden aangenomen, welke de Regering in haar ontwerp van tariefsherziening voorgedragen heeft ten opzigte van de artikelen: aardappelenmeel, sago en melasse. Zij verlangen, dat voortaan van het aardappelenmeel in pakjes en van de surrogaten daarvan worde geheven een inkomend regt van *f* 5, en dat de melasse in evenredigheid van de suiker en ander siroop worde belast.

Tien der voornaamste papierfabriekanten hebben aan de leden der Tweede Kamer toegezonden eenige uittreksels van eene memorie, welke de Belgische papierfabriekanten den 11den januarij jl. aan de Belgische Kamer van Vertegenwoordigers hebben aangeboden, met betrekking tot den vrijen uitvoer van lompen, die door kooplieden in dat artikel was gevraagd, en in welke Memorie werd aangetoond dat de ondergang der Belgische papier-fabricatie daarvan het gevolg zou zijn. De Hollandsche adressanten voegen er bij, dat indien de Tweede Kamer het voorstel der Regering aannam, de ondergang zou worden uitgesproken van het lot van achtduizend werklieden en huisvaders.

P. Proost & Zn. en Gebr. Uyt den Bogaard, te Amsterdam, verklaren, in een adres aan de Tweede Kamer, dat zij met verwondering kennis hebben genomen van het voorstel der Regering, om de regten op den uitvoer der lompen voor de helft te verminderen. Zij achten dezen maatregel nadeelig voor de papierfabrieken, voor den boekhandel, de letterkunde, de wetenschap en vooral voor het volksonderwijs; weshalve zij de door hen aangevoerde bezwaren aan de wijsheid en het beleid der Kamer onderwerpen.

Burgerlijke Stand.

ROTTERDAM den 8 Maart.

OVERLEDEN: E. van Nieuwenhuizen, z., 15 j. — J. F. van Teeckelenburgh, jm., 28 j. — G. Kouwenhoven, d., 2 m. — W. C. Beem, weduwen. van M. Waling, 74 j. — J. M. Frik, wed. J. J. Riebert, 70 j. — A. van der Giessen, vrouw van J. Blauwvoet, 64 j. — W. van den Bos, vrouw van P. van Ooijen, 40 j. — H. S. Kobel, wed. A. Gouverneur, 88 j. — M. van Zwet, d., 15 j. — C. G. Vierhout, z., 6 m. — J. W. Brinkman, man van H. Harte, 65 j. — S. Spruit, man van A. M. Curvers, 43 j. — J. E. van Gent, d., 3 m.

BEVALLEN: A. C. de Heide, geb. Ottes, d. — J. Simons, geb. Dubbeling, z. — G. Schoenmaker, geb. Acykens, d. — J. H. Bosman, geb. Pleunes, z. — J. Benschop, geb. Broer, d. — R. Holleman, geb. Morks, z. — T. Horstmann, geb. Mulder, z. — M. T. van Hertum, geb. Dorleyn, z. — S. C. Kevenaar, geb. Gubels, d. — A. C. Plug, geb. van Netten, z. — M. C. van der Pluym, geb. van Nintel, z. — D. van Ameyden, geb. van der Laan, d. — E. Dorpmans, geb. Sporendonk, z.

238ste Staats-Loterij.

1ste Klasse, 2de Lijst.

Trekking op 8 Maart.

GETROKKEN PRIJZEN.

Prijs van *f*	2000:	N.° 6280
„ „ -	1000:	„ 14191
„ „ -	400:	„ 10572 12651
„ „ -	200:	„ 8806 17788
„ „ -	100:	„ 968 10875 11939 12482 14803

Prijzen van f 20:

26	2388	4304	6887	9252	11789	14903	17146
53	2446	4322	6948	9258	11896	14934	17254
112	2544	4407	6965	9303	11911	15015	17273
130	2567	4549	6974	9314	11923	15046	17282
141	2636	4566	7023	9373	11931	15075	17344
173	2668	4583	7075	9377	11947	15091	17353
213	2684	4591	7098	9408	12026	15137	17529
353	2722	4645	7108	9486	12028	15185	17583
433	2766	4662	7161	9502	12068	15226	17584
444	2773	4695	7223	9532	12130	15259	17629
532	2784	4712	7262	9612	12224	15306	17682
660	2795	4734	7278	9729	12291	15315	17694
705	2816	4780	7290	9742	12317	15331	17838
715	2822	4792	7364	9779	12376	15390	17921
729	2861	4878	7365	9784	12387	15406	17941
752	2890	4943	7455	9828	12406	15444	17982
803	2953	4951	7466	9889	12444	15510	17994
840	2989	4969	7475	9990	12415	15525	18181
845	2998	5059	7482	9998	12839	15568	18200
853	3004	5081	7512	10016	13052	15623	18231
879	3030	5146	7531	10122	13119	15642	18259
888	3123	5157	7631	10208	13129	15644	18282
894	3149	5164	7674	10307	13262	15724	18285
924	3185	5245	7692	10355	13365	15747	18308
938	3192	5260	7741	20386	13398	15757	18321
950	3258	5327	7805	10402	13497	15829	18368
954	3266	5475	8012	10457	13549	15856	18401
1169	3309	5529	8069	10473	13550	15872	18474
1173	3313	5543	8201	10487	13586	16012	18489
1186	3375	5624	8261	10537	13587	16052	18510
1194	3398	5682	8295	10570	13702	16074	18545
1256	3409	5696	8364	10637	13721	16093	18600
1463	3499	5697	8374	10748	13887	16136	18662
1464	3519	5719	8378	10754	13945	16263	18674
1643	3547	5827	8385	10765	13949	16289	18808
1685	3566	5837	8407	10789	14014	16319	18843
1766	3596	5883	8436	10905	14106	16344	18854
1798	3645	5904	8451	10927	14298	16345	18893
1823	3652	5907	8459	10981	14338	16373	18917
1853	3669	5913	8466	10994	14408	16410	18970
1854	3675	5941	8504	11015	14446	16446	19016
1880	3875	6052	8544	11083	14449	16469	19060
1929	3882	6146	8597	11091	14478	16500	19105
1968	3891	6151	8619	11108	14651	16580	19242
1977	3892	6233	8631	11129	14658	16592	19294
1999	3907	6268	8656	11169	14670	16640	19301
2018	3926	6269	8661	11175	14707	16674	19324
2034	3957	6281	8727	11197	14725	16676	19429
2113	3996	6367	8783	11282	14727	16738	19472
2129	4038	6420	8810	11304	14732	16741	19481
2167	4061	6440	8901	11377	14766	16745	19624
2210	4107	6573	8991	11476	14775	16818	19657
2222	4114	6597	9053	11542	14788	16907	19681
2230	4245	6650	9080	11650	14794	16962	19694
2301	4254	6652	9092	11654	14806	16977	19720
2320	4256	6659	9160	11705	14846	16999	19723
2360	4277	6795	9182	11753	14861	17019	19947
2377	4301	6856	9234	11759	14871	17139	19986

Ingezonden Stukken.

Aan de Redactie der Rotterdamsche Courant.

WELED. HEEREN!

Overtuigd van uwe bereidwilligheid om waar het de belangen onzer gemeente en hare ingezetenen betreft, mede te werken en die te bevorderen, geef ik mij de vrijheid UwelEd. vriendelijk uit te noodigen nevenstaande beschouwingen in uw veel gelezen dagblad eene plaats te willen inruimen.

Met vrijmoedigheid heeft steller dezes de zaken daarin behandeld getoetst en naar zijn inzien in het belang der ingezetenen, evenzeer als in het belang der openbare orde en veiligheid besproken en toegelicht. Meer dan eens is bij hem de wensch opgekomen dat in onze stad mannen zich mogten opgewekt gevoelen om van tijd tot tijd de handelingen van onzen Gemeenteraad te bespreken; er zoude evenzeer voor de Raadsleden zelve eene aanmoediging geleverd worden als er gelegenheid zoude geopend worden om aangaande sommige toestanden of zaken te worden ingelicht, en het waar belang der gemeente juister nog te leeren kennen. Tot heden, helaas! bleef deze wensch onvervuld. Niet voornemens zoodanig eene taak op mij te nemen, heb ik voor deze eene keer gemeend over het onderwerp in behandeling niet te mogen zwijgen, maar mij verpligt geacht mijne denkbeelden daaromtrent kenbaar te maken. In de hoop nu niet te veel van uwe bereidwilligheid te vergen met dit mijn verzoek, heb ik de eer met de meeste hoogachting te zijn, Wel Ed. Heeren

UEd. Dv. Dienaar,

EEN INGEZETEN DEZER GEMEENTE.

Rotterdam, 8 *Maart* 1859.

Een Ingezeten dezer gemeente, tevens eigenaar van gebouwen, heeft, uit den aard der zaak, met belangstelling kennis genomen van het ontwerp voor eene verordening op het sloopen van bouwvallige gebouwen etc. te Rotterdam en de beraadslaging gevolgd, die in den Gemeenteraad van den 24 febr. ll. bij de algemeene beschouwing zijn gevoerd. Het is dien ten gevolge dat hij, meenende aan het doel te beantwoorden met het algemeen verkrijgbaar stellen van dat ontwerp, zich de vrijheid geeft het navolgende langs dezen weg onder de aandacht te brengen, moge het zijn tot eenige verbetering van het voorgestelde in het algemeen belang. Eer wij echter het ontwerp zelve behandelen, kunnen wij ons niet onthouden bij de beraadslagingen stil te staan die bij de algemeene beschouwing in de bovengenoemde Raadszitting zijn gevoerd. Wij houden ons niet bezig met de opgeworpen kwestie, of de Raad bevoegd is zoodanige verordening in werking te brengen. Wij hopen dat de commissie ad hoc deze belangrijke vraag rijpelijk zal hebben overwogen en genoegzamen grond zal gevonden hebben om die toestemmend te kunnen beantwoorden. Ook niet welke meening de commissie is toegedaan, wanneer de bouwvalligheid niet uit het gebruik zelf, maar door de schuld van derden wordt veroorzaakt. — Door een der Raadsleden is de laatste vraag op eene dood gemakkelijke wijze beantwoord. — Wij achten van meer belang onze meening te openbaren aangaande het voorstel, om het onderzoek naar de al of niet of meerdere of mindere bouwvalligheid van gebouwen of getimmerten op te dragen aan den Directeur der gemeentewerken, om dit ten spoedigste te onderzoeken, of door de inspecteurs over het bouwen te doen onderzoeken en daaromtrent aan Burgem. en Weth. rapport uit te brengen. Vooral achten wij dit van belang om de wijze van voorstelling en de denkbeelden die daarbij werden ten grondslag gelegd. — Onderscheiden sprekers hebben over *dat* punt vooral het woord gevoerd.

Namens de commissie werd gerepliceerd, dat men zich niet kan vereenigen met het denkbeeld, om het onderzoek door afzonderlijke personen te doen geschieden, 1° omdat niets anders behoeft te geschieden dan op legale wijs te constateren dat het gebouw werkelijk in bouwvalligen toestand verkeert en dat de onpartijdigheid van de ambtenaren der gemeente in zulk eene kwestie wel niet in twijfel kan getrokken worden, ja er *kan* geen aanleiding bestaan waarom de Directeur of Ingenieur der gemeentewerken, bij het beoordeelen van de bouwvalligheid van een particulier gebouw, partijdig zou zijn. Men moet in deze kwestie niet spreken van partijdigheid of onpartijdigheid. — Door den heer Pincoffs wordt het toegestemd dat de noodige waarborgen van onpartijdigheid moeten gegeven worden, maar hij vindt toch ook meer waarborg in de uitspraak van ambtenaren die niet het minste belang bij de zaak hebben, dan in de keus van elkander telkens afwisselende personen, van wie men die zekerheid bij geen mogelijkheid hebben kan en die men bovendien, zij het dan tijdelijk, toch ook zal moeten salarieren.

De heer *Beelaerts* is eveneens van gevoelen dat de ambtenaren der gemeente in dit geval meer waarborgen van onpartijdigheid bieden dan particuliere werkbazen (1) en bovendien zouden de door den heer *Hubrecht* verlangde particuliere deskundigen door het gemeentebestuur benoemd worden, en gaat daardoor het systeem van den voorsteller mank. — De voorzitter, eindelijk, zegt dat, indien het waar is dat men onpartijdige en onafhankelijke menschen moet hebben om het dadelijk afkeuren van gebouwen te voorkomen, en indien het waar is dat zoodanig onderzoek slechts door deskundigen ingesteld kan worden, wat heeft men dan te wachten van den naijver tusschen de werkbazen? wat van het groote belang dat sommigen er bij kunnen hebben om een gebouw af te doen keuren? Indien men zich de moeite wil geven hierover na te denken, dan zal men ongetwijfeld tot de overtuiging komen dat men in de ambtenaren der gemeente een veel grooteren waarborg tot onpartijdigheid heeft. Men vergete daarbij niet dat in de verordening een hooger beroep bij den Raad gegeven wordt, die de zaak des verkiezende van meet af aan kan laten onderzoeken, zoodat eigenlijk het besluit waarbij de slooping wordt bevolen, noch op het onderzoek der gemeente-ambtenaren, noch op de beslissing van Burgemeester en Wethouders behoeft te rusten.

Wanneer wij nu de hoofdargumenten tegen het benoemen van particuliere deskundigen zamen vatten, dan kunnen die gereedelijk worden gebragt tot drie bijzonderheden.

De opdragt van het onderzoek in kwestie aan de ambtenaren der gemeente is:

1° zeer eenvoudig.

2° biedt meer waarborgen van onpartijdigheid aan.

3° men behoeft hen niet te salariëren.

Het onderzoek is zeer eenvoudig. Zoude men hierbij niet uit het oog verliezen, hoe eenvoudig ook het constateren van den toestand van het gebouw wordt voorgesteld, dat eer men tot die gewenschte uitspraak komen kan, heel wat moet zijn voorafgegaan, dat een grondig onderzoek van alle deelen des gebouws, van deszelfs afzonderlijke zoowel als gemeenschappelijke verbindingen, moet hebben plaats gehad. De oorzaak van de bouwvalligheid moet worden opgespoord, die niet altijd zoo voor de hand ligt en nog veel meer moet geschieden voor men aan het verlangde in art. 2 van de concept-verordening kan beantwoorden. Dat men bij die beschouwingen niet weinig locale kennis behoeft en in de praktijk alles behalve een vreemdeling, maar van veel ondervinding behoort te zijn, en dat de ingewikkelde aard van sommige gevallen voor één, twee of drie personen die niet zóó met den burgerlijken- of huisbouw in dagelijksche ondervinding komen, het eindbesluit wel eens uiterst moeijelijk worden kan.

2°. Het onderzoek aan de ambtenaren der gemeente biedt meer waarborg van onpartijdigheid aan. — Die hooggeroemde onpartijdigheid zoude die wel in alle denkbare gevallen te betrachten zijn door de ambtenaren der gemeente? — Het is inderdaad te betreuren dat men bij de behandeling van dergelijke teedere punten zoo openlijk en niet zelden met zekere warmte en hevigheid den een verheft ten koste van den anderen, waar beiden behoorden gespaard te worden en eene betere behandeling waardig waren. Hier intusschen is de teerling geworpen, er moet worden voortgebouwd.

Als met een magtspreuk, waartegen niets te zeggen valt, beweert men: „Er kan geen aanleiding bestaan waarom de Directeur of Ingenieur der gemeente in het onderhavige geval partijdig zoude zijn." Wij antwoorden, is dat waarlijk het verlangen. Men toone het en benoeme hen niet, men zal hun een wezenlijke dienst bewijzen en voorkomen dat zij in verzoeking komen, en direct of indirect in strijd zich bevinden tusschen pligt en belang.

De kieschheid verbiedt in nadere ontwikkeling te treden, liever vergenoegen wij ons voor ditmaal met ons te vereenigen met de beschouwingen van den heer *Hubrecht*, duidelijk genoeg geopenbaard.

Eene andere vraag is deze: van waar ontleent men de overtuiging dat bij geen mogelijkheid zekerheid kan verkregen worden omtrent de onpartijdigheid van particuliere deskundigen, hetzij deze eene commissie permanent zijn of worden afgewisseld? van waar komt het toch dat particulieren, gelijk wij zelve doen zouden, in kwestieuse zaken hunne gebouwen betreffende, allereerst en uitsluitend vaak diegenen ter inlichting en adsistentie roepen die gewoon zijn hen als Bouwmeesters te dienen in hunne gebouwen en zich doorgaans wèl daarbij bevinden. Men zegge niet ja! maar hun belang.... Indien waarlijk hun belang, oneerlijk genoeg, op den voorgrond treden moet, dan nog zoude dat veel meer daarin gelegen zijn dat zij den minst kostbaren raad gaven, dan maar tot eene geheele of gedeeltelijke slooping te adviseren. Wil men echter ook daartegen waken, men benoeme eene betrekkelijk talrijke commissie, des noods met toevoeging van een of meer deskundige beambten der gemeente, waardoor dan de openbare veiligheid te gelijk met de belangen van particuliere eigenaren van gebouwen gewaarborgd mag gerekend worden. Dit zoude niet ten gevolge hebben, gelijk de heer *Beelaerts* vreest, eene vernietiging of mankgaan van het systeem, omdat de benoeming door Burgemeester en Wethouders geschiedt. Wanneer men zoo weinig vertrouwen in anderen stelt dat men, in geen geval, eenige zaak eigenlijk uit de handen durft geven, dan diene men alles zelf te verrigten of het maatschappelijk leven te verlaten. — Treurig inderdaad dat zulk een groot wantrouwen schijnt te bestaan en niet het minst bij den Voorzitter van den Raad, of zoude het ook kunnen zijn dat zekere ontevredenheid door bestrijding van het ontwerp bij ZE. is opgewekt? Moeijelijk is het te verklaren dat eene vernedering, een verregaande minachting ja veroordeeling door hem is uitgesproken over een toch niet overtolligen, ook niet zoo weinig beteekenende stand in de Maatschappij, als de beoefenaars der Bouwkunde of de onderdeelen van die binnen deze stad vervullen, en wij meenen niet te veel te vragen wanneer wij van ZE. eene nadere toelichting verzoeken aangaande zijne zoo scherpe uitingen en wel in het belang van dien zoo belangrijken stand — niet op enkele personen of individuen moet hier gelet worden, daar geen stand, beroep of betrekking in de Maatschappij bestaat, waar geen onwaardige, oneerlijke of zelfzuchtige zoude zijn aan te wijzen. Indien men zich de moeite wil geven hierover na te denken, dan zal men ongetwijfeld tot de overtuiging komen dat men zich door luchtig daarheen geworpen denkbeelden kan misleid zien.

Eindelijk 3°, men behoeft de ambtenaren der gemeente niet te salarieren. — Waarlijk een argument dat niet gemeend kan zijn. Immers wanneer in het belang der gemeente uitgaven noodzakelijk zijn, dan heeft de heer *Pincoffs* meermalen getoond daarvoor niet terug te deinzen en zoude ZE. dan hier, indien betrekkelijk geringe uitgaven onvermijdelijk waren, daartegen opzien. Voorzeker neen! Maar zoude het bovendien niet billijk zijn wanneer men aan de ambtenaren der gemeente, die overladen met verpligtingen zijn, al weder op nieuw zulk een moeijelijk, omslagtig, bovenal zeer ondankbaar werk, kunnen opdragen, zonder hen daarvoor althans eenige vergoeding te schenken. Wanneer men gedurig maar weder de werkzaamheden der ambtenaren bij de gemeente werken vermeerderd zal hebben, het natuurlijk gevolg kan niet achter blijven, òf onvoldoende resultaten òf ten slotte vermeerdering van personeel, waardoor meerdere uitgaven.

Tot de verordening zelve overgaande, moeten wij al aanstonds de vraag opperen: Hoe zullen Burgem. en Weth. kennis en zekerheid verkrijgen van gebouwen of getimmerten die bouwvallig zijn, zal daartoe eene generale inspectie plaats hebben, daarvan eene lijst of staat worden geformeerd, of zal het vermoeden dat eenig gebouw of getimmerte bouwvallig wordt door den tijd worden opgewekt of door herhaaldelijk in te stellen onderzoek? Wanneer voor een en ander genoegzame zekerheid kan verkregen worden, is de opdragt aan deskundigen, om de werkelijkheid te onderzoeken en te constateren, noodig en goed overeenkomstig art. 2. — Het onderzoek en het te bepalen deswege, moge dan aan eene daartoe te benoemen commissie met of zonder gemeente-beambten worden opgedragen, in voege als boven hebbe uiteengezet. De artt. 3 en 4 zouden in dien zin geen bezwaar opleveren.

Art. 5 ware onzes inziens beter in twee deelen gesplitst, omdat wanneer het eerste gedeelte, namelijk de slooping van het gebouw of een gedeelte van hetzelve noodzakelijk wordt geacht, spoedig werkende maatregelen behooren genomen te worden, terwijl wanneer op den toestand van het gebouw het 2de gedeelte, namelijk het doen van herstellingen of aanbrengen van versterking, voldoende blijkt te zijn, kan daartoe eenige tijdruimte worden toegestaan. — Deze splitsing is te meer noodig om de verwijzing naar dit artikel die in art. 7 geschiedt. In verband hiermede zoude dan ook de last tot ontruiming volgens art. 6, in de meeste gevallen, zoo niet in allen op het 1ste deel van art. 5 behoeven gegeven te worden en de termijn daartoe belangrijke wijziging kunnen ondergaan, met mogelijk geheele weglating dezer bepaling voor het tweede geval.

Art. 7 zoude dan ook in dien zin behooren gewijzigd te worden.

Art. 8 veronderstelt twee toestanden, waarop de bepaling dáár gesteld niet gelijkelijk werken kan. Slooping toch en herstelling van het bestaande zijn zeer onderscheiden en waar het bij het eerste geval noodig zijn kan, niet slechts het verbod om geen goederen in het aangewezen gebouw te brengen, maar eene zoo spoedig mogelijke ontruiming te bevelen, zoo zoude in het andere geval deze bepaling overbodig, ja hinderlijk, zelfs arbitrair kunnen zijn.

Art. 9 in boven voorgestelden zin gewijzigd, zoude kunnen bestaan.

Art. 10 evenzoo

Art. 11 geeft geene genoegzame zekerheid en kan tot willekeur en lastige formaliteiten aanleiding geven en geen zekerheid, omdat men zonder eene vrij algemeene inspectie geen waarborgen tegen ongelukken heeft en tot willekeur etc., omdat een bloot vermoeden de eigenaren en gebruikers soms noodeloos verontrusten zal en de met het onderzoek belaste personen noodzaakt, en te regt, tot naleving van voorschriften, die voor hem en vooral voor de belanghebbenden geweldig hinderlijk kunnen zijn.

Art. 12. Het gewone refrein, boete en gevangenis te zamen of afzonderlijk. Dit schijnt nu eenmaal principe te wezen, zoodat velen zich daaraan nog wel eenigen tijd zullen kunnen ergeren. Er is toch nog eene vraag: Wie zal de gevangenzetting bevelen, een vonnis van de Regtbank?

Wij hebben slechts opmerkingen medegedeeld, en ons niet geroepen noch bevoegd beschouwd eene andere redactie van het ontwerp te leveren.

DIXI.

(1) *Met deze min eigenlijke benaming bedoelt de spreker ongetwijfeld de beoefenaren van onderscheidene bouwkundige vakken, die men als deskundigen zoude kunnen aanmerken. Op pakhuisbazen die, gelijk zoo vele anderen, over een zeker getal werkvolk in den handel of bij onderscheiden andere gelegenheden gebezigd of aangesteld worden, zoude deze al te gewone benaming beter van toepassing zijn, maar dezulke zal de heer* Beelaerts *toch niet op het oog hebben gehad.*

Beursberigten.

AMSTERDAM den 8 Maart.

		l. k.	h. k.	gebl. k.
Nederl.,..	Werk. Schuld 2½ pCt.	63¼	63 11/16	63 9/16
„	dito dito 3 „			
„	dito dito 4 „	97¼	97¾	97⅝
„	Amort-Synd...3½ „			
„	Handel-Maats. 4½ „	142¾	143¼	
„	O. I. Leening 4 „			
„	Leen. Holl. Sp. 4½ „			
„	Rijn-Spoorw...4½ „	100⅛		
„	Maats. v. Weld. 4 „			
België....	Cert. *Rothsch.* 2½ „			
Frankrijk,	Certificaten....3 „			
Spanje,..	Buitenlands...1½ „	30⅛	30¼	30 3/16
„	dito 3 „	44¼		
„	Binn. à f 6000 3 „	40 7/16	40⅝	40½
„	Amort. Schuld........			
„	Bew. v. Coup........	5¼	5 5/16	
Portugal,	Oblig. ....3 pCt.	45½	45¾	45⅝
„	dito 1856/57..3 „	44 15/16	45⅛	45
„	dito Uitgest...			
Rusland,	Obl. *Hope en C.* 5 „	104¼		
„	dito 1828/29..5 „	102⅜	102½	
„	Cert. 1831/33..5 „	89½		
„	dito 1840......4 „	84½	84¾	84¾
„	dito *Stieglitz*..4 „	85½		
„	dito d.° Nieuwe 5 „	96⅞	97	96⅞
„	dito d.° 1855 N. 5 „	100⅞	101¼	100⅞
„	dito te Londen 5 „	100		
„	dito v. Assign. 6 „	66		
„	Inschr. dito ...6 „	65¼		
Polen,....	Aand. 1835.........f	154		
„	Obligatien......4 pCt.	80¾		
Oostenr.,	Obl. *Goll en C.* 5 „			
„	dito dito 4 „			
„	dito Met. Oude 5 „	67½	68	67 11/16
„	dito N. te Ams. 5 „	79⅛	79½	79⅜
„	dito Nat. Met. 5 „	69½	70 1/16	69 13/16
„	dito Metall.....2½ „	34⅞	35¼	34⅞
„	Wen. Ad. fl 250 „ f	375		
Brazilië,	1858, £ 100..5 „			
Equador,	£ 100...........1 „	16⅜		
„	Onbepaalde....1 „	15 5/16		
Venez.,...	Obligatien......5 „			
„	Uitgestelde....2½ „	15 15/16	16	
Grenada,	Obligatien......3½ „	17 13/16	17⅞	
„	Uitgestelde....	5 7/16		
Mexico,..	Obligatien......3 „	19¼	19⅜	19¼
„	dito Onbep....3 „			
Illinois,..	......................7 „	82½		

Handel-Maatsch., 142½ à cont. Rusland, Spoorweg Aand., volgef., f 234 à f 235. Weener Bankactien f 1005 à f 1015. Fransch-Oostenr. Spoorw. Oblig., bij Hope, 3 pc., 123½. Denemarken, Oblig. te Londen, 5 pc., 99¾. Brazilie, 1858, 4½ pc., 91¼ à ⅜. Peru, 1854, 4½ pc., 90; dito Fransche, 77. Philadelphia, bij Hope en Co., Lr. A, f 850; dito Lr. B, f 950. Griekenland, 5 pc., 4¼ à 4 5/16.

Beleening 3 pc. Prolongatie 3 pc. Disconto 3 pc.

De beurs was heden wederom zeer gunstig gestemd. Het berigt van het ontslag van Prins Napoleon droeg mede bij tot de rijzing van buitenlandsche, vooral Oostenrijksche fondsen. Ook in Hollandsche fondsen was veel handel, Aandeelen Handel-Maatsch. hooger ten gevolge van den gunstigen afloop der Suiker-veiling.

Laatste prijzen ten 5 ure: Holland, 2½ pc., 63 9/16. Spanje, 1½ pc., 30 3/16; dito Binnenl., 3 pc., 40½ à 9/16. Oostenrijk, Metall., 5 pc., 67 13/16 à ⅞; id. Nationale, 5 pc., 69⅞ à 15/16.

Scheepstijdingen.

Brouwersh. (W-NW)
8 maart. Niets gepasseerd.

Hellevoetsluis. (WZW — W., buijig.)
Aangekomen.
8 maart Balmoral (st), Nantes
Vertrokken.
Leo (st.), Londen

Brielle. (W. ten N. — WNW., storm.)
8 maart. Niets gepasseerd.

Maassluis (WNW, hard
8 maart. Niets gepasseerd.
De gisteren vertr. schepen zijn buiten geankerd.

Amsterdam *Aang.*
7 maart Annette, Buss, Norden
Vertrokken.
Stad Leeuwarden, Dijk, Suriname
Borneo, de Best, Newcastl

Texel. (ZW) *Aangek.*
7 maart Triton, Olie, Batav. (heeft bij de Uiterton aan den grond gezeten, en daardoor anker en ketting verloren.)
Elisabeth, Larsson, Batavia
Ondine (st), Lovius, Bordeaux
Goede Bedoeling, Schaap, Liverpool
Graaf van Rechteren (st.), Hull
Patriot, Dixon, Newcastle
8 Monsoon, Hare, Soerab., laatst van Plymouth
Wanja, Söderberg, Samarang, l. v. Falm.
Shincliffe, Copperthwaite, Sunderland

Nieuwe Diep *Zeilkl.*
7 maart Nicolaas Witsen, Stoffels, Batavia
Antonia Petronella, Vorendijk, dito
Rijnbrand, Lange, dito
Vereeniging, de Jongh, dito
Staatsraad Baud, de Jong, dito
Louis, Hövig, dito
China, Luttenberg, Soerabaija
Marianne, Grönbeck, Soerab. en Macassar
Jan v. Brakel, de Roever, Kaap de Goede Hoop
Fosca Helena, de Waal, New-York
Venus, Grech, Trebisond
Anna & Elise, Jaski, Newport

Vlie *Aangek.*
5 maart Champion (st.), Newcastle, l. v. Berwick
Vertrokken.
5 Vier Gebroeders, Janknegt, Rügenwalde
6 Urania (st.), Koningsberg

Vlissingen *Aangek.*
6 maart Flensburg, Thon, Port-au-Prince

—o—

Buenos-Ayres
In lading.
27 jan. Johanna Hendrika, v. d. Weyden, Antw.
Twee Vrienden, Meijer, Falmouth
Christine Jacqueline, Bosker, Amsterdam
Maria Johanna, Zwanenburg, Londen

Monte-Video *In lad.*
29 jan. Lauwerzee, Kloekers, Antwerpen

Rio-Grande *Aangek.*
1 jan. Johanna, Meedendorp, Lissabon
Lumina Arentina, Breeland, Cadix
9 Catharina, de Boer, dito

Rio-Janeiro *Vertr.*
1 febr. Sara Elisabeth, Kuyper, Fernambuck

Havanna. *In lad.*
8 febr. Havana Packet, de Boer, Amst.
Concordia, v. Zanten, Hamburg

St. Thomas. *Aang.*
16 febr. Cassandra, Heim, Amsterdam

Odessa. *Vertr.*
21 febr. Heinrich, Schröder, Holland

Venetië *Aangek.*
2 maart Marchina Rosetta, Koning, Venetië

Marseille *In lad.*
4 maart Minerva, van Ommeren, Falmouth

Malaga *Aangek.*
25 febr. Anna Paulowna (st.), Swart, Marseille

Royan *Vertr.*
1 maart Elsina Geertruida, Mulder, Hamburg

Queenstown *Vertr.*
4 maart Marijtje Honig, van Wijk, (v. Fernamb.) Hamburg

Liverpool *Aangek.*
5 maart Felicitas, Wildeboer, Demerary

Falmouth *Aangek.*
7 maart Helene, Breckwoldt, Paraiba

Fowey *Vertr.*
5 maart Uzella, Hunkin, (v. Liverpool) Rott.

Brixham (Torbay)
Uit zee terug.
5 maart Joseph Clark, Keyser, Rott. n. Cardiff (is den 6den te Dartmouth binnengeloopen)

Portland. *Binnengel.*
5 maart Anna Catharina, Huges, Dordrecht n. Belfast.

Yarmouth (eil. Wight)
Uit zee terug.
6 maart Cuba Packet, Harken, Amst. n. Havanna

Portsmouth *Binneng.*
6 maart Albertha Römeling, Goosens, Amst. n. Genua

Deal *Gepasseerd.*
5 maart Helena, Broekman, Amst. n. Bordeaux
6 Harmanna, Pijbes, Amst. n. Triest; alles wel aan boord.
Aangekomen.
6 Eppo Hendrik, Schut, Londen n. Rio-Janeiro

Folkestone *Gepass.*
5 maart Barend, Both, Newcastle n. Genua

Zuid-Voorland
Gepasseerd.
5 maart Argo, Koster, Antwerp. n. Liverpool

Londen *Uitgekl.*
7 maart Alida, Valomstra, Groningen
Johanna Ettina, Schuur, Stettin

Gravesend *Aangek.*
6 maart Johanna Elizabeth, Lorentzen, Algoabaai
Havelock, Turner, Harl.
Vertrokken.
5 Jantina Gesina, Fijn, Kopenhagen
Stella Maris, Feijen, Gothenburg

Shields *Aangekomen*
4 maart Jonge Boll, Kolk, Ipswich
Geertina, Mooi, Londen
6 Gouv. Baron van Zuylen van Nyevelt, de Jong, Amsterdam
Margina, Smit, Londen

Dundee. *Aangek.*
5 maart Dirk Hendrik, Prins, New-York

Antwerpen *Vertr.*
5 maart Johannes, van Eyk, Goole
7 Catharina, Duintjer, avontuur

Brugge *Vertrokken.*
4 maart Fennechina Hendrika, Groenewold, Liverpool

Hamburg *Aangek.*
4 maart Jonge Barend, Prins, Termunterzijl
Goede Verwachting, Mulder, dito

Bremerhav. *Vertr.*
5 maart Hendrika, Heydhoff, Zaandam
Zwei Gebrüder, Ulrichs, Amst.
Taletta, Groenewold, dito
Aangekomen.
5 maart Antje, Muller, Amst
Zwaantina Margaretha, de Vries, Newcastle

Stettin *Aangek.*
2 maart Willem, Molenaar, Patras
Jonker van Slochteren, Prak, Antwerpen

Pillau *Aangek.*
3 maart Ida Zijlker, Boiten, Londen

—o—

7 maart. De wind te **Falmouth** W.; te **Deal** Z. W.

—o—

Terschelling den 8 maart. Heden is op de bank alhier gestrand de Engelsche bark El Dorado, kapit. Hatfield, v. Caldort (laatst van Falmouth) met koper- en zilvererts naar Hamburg; schip en lading weg. De bemanning, behalve den Engelsch. loods, is gered.

Portsmouth 6 maart. Het schip Sumatra, kapit. H. Grivel, van Amsterdam naar Batavia, is van Spithead alhier in de haven gesleept.

St. Domingo 8 febr. Den 5 dezer heeft alhier een hevige storm uit het N. O. gewoed, waarin twee Fransche schepen, te Bordeaux te huis behoorende en op de kust voor Havre ladende, zijn verongelukt, namelijk de Ville du Havre, die bijna de geheele lading aan boord had, en de Charlotte. De equipagiën hebben zich kunnen redden.

—o—

Gepraaid:

Den 21 febr., op 40° 37' NB. en 12° 40' WL., eene brik, toonende Rotterdamsche collegievlag met n.° 68 (?).

Den 22 febr., op 41° 28' NB., het Turksch fregat Hedjaz, v. Amsterdam en Newcastle n. Suez.

—o—

Rivierberigt.

Rotterdam. Hoog water 9 maart: 1ste getijde 6 ure 7 min.; 2de getijde 6 ure 31 min.

Arnhem. Waterhoogte 7 maart 1.26 el.

Keulen. Rijnhoogte 7 maart 6 v. 7 d. Rijnl.

LONDEN den 7 Maart.

3 pc. Cons.cont.	96¼ a	96½		3 pc. Peru....	73 a	75	
id. id. op tijd	96⅛ -	—		4½ pc. id. Urib.	84 -	85	
5 pc. Oostenrijk	70 -	75		id. te New-Y.	80 -	82	
4½ pc. België..	97 -	99		3 pc. Portugal.	45 -	46	
5 pc. Braz. 1824	102 -	103		5 pc. Rusland.	109 -	111	
id. 1829/39	101 -	102		4½ pc. idem...	100½ -	—	
id. 4½ pc. 1852	94 -	96		3 pc. Spanje...	44 -	45	
idem 1858.....	93½ -	94½		1½ pc. idem...	29¾ -	30¼	
6 pc. Buen.-Ayr	78 -	80		idem Amort. ..	8¾ -	9¼	
6 pc. Chili.....	101 -	103		id. Cert. Coup.	5½ -	—	
3 pc. idem....	73 -	76		5 pc. Sardinië.	80 -	82	
5 pc. Denemark	103 -	105		6 pc. Turkije..	91½ -	92	
3 pc. idem....	85 -	87		idem Nieuwe..	78 -	78½	
2½ pc. Holland.	64 -	66		4 pc. idem. ...	102½ -	103½	
4 pc. idem....	99 -	101		5 pc. Venezuela	42½ -	43½	
Ecuador.......	16 -	16½		idem Uitgest..	16¾ -	17¼	
id. Land-warr.	4½ -	5		WisselAmst.krt-11.15 a 16.			
2½ pc. Grenada.	18½ -	19½		idem 3 m. ....11.17½-18.			
id. Uitgestelde	5½ -	5¾		id. Parijs kort....25. 7½-15.			
3 pc. Mexico.	20¼ -	20½		idem 3 m. ....25.32½-37½.			
4½ pc. Peru...	91 -	93					

Binnenlandsche fondsen ferm en tegen hoogere prijzen gevraagd. Ook buitenlandsche, met veel handel, tot hoogere koersen te plaatsen.

ROTTERDAM den 8 Maart.

			l. k.	h. k.	gebl. k.
„	Stad Rotterd. 3½	„	94		
Nederl...	Werk. Schuld 2½ pCt.		63⅞		
„	dito dito 3	„	76⅛		
Spanje,..	Obl. 3 nu.....1½	„	29⅞	30	29⅞
„	Binnen, a 6/m. 3	„	40⁷⁄₁₆		
„	Cert. Coupons.		5³⁄₁₆	5¼	5³⁄₁₆
Portugal,	Oblig. 1853 3	„	45½	45⅝	45⅝
„	dito 1856/57 ..3	„	45	45¹⁄₁₆	45
Rusland,	dito dito 1854.5	„			
„	bij *Stiegl.* 1855.5	„	100¾		
„	Spoorw. Amsd. ƒ				
Oostenr.,	Metalliek.......2½	„	34⅞	35⅛	35
„	dito Nationale.......5	„	67	67¼	67¼
„	N. Rente Ams. 5		79		
„	Nationale.......5	„	68½	69⅜	69⅛

Onze fondsenmarkt verkeerde heden in vaste stemming, terwijl na het bekend worden van hooger Frankforter koersen de Oostenrijksche fondsen ook alhier tot betere prijzen werden verhandeld.

NB Gisteren zijn 4 pc. W. S. tot eene koers van 97½ gedaan. Russ. Spoorw. niet anders dan ƒ 234 a ƒ 233½.

Het Commité der Effectenhandelaren,
H. A. MARCELIS, Secretaris.

Laatste prijzen ten 3 ure: Nederl. Werkel. Schuld, 4 pc., 97⁷⁄₁₆. Spanje, Binnennl. 3 pc., 40½ a 40⁹⁄₁₆, gebl. 40⁹⁄₁₆; idem 1½ pc., 30¹⁄₁₆; idem Cert. Coup. 5¼. Oostenrijk, Metalliek, 2½ pc., 35¹⁄₁₆; dito Nationale 5 pc., 69⅛ a 69¹¹⁄₁₆, gebl. 69⁷⁄₁₆. Mexico 3 pc. 19⅜. Grenada Uitg. 5⁷⁄₁₆.

Officiële Wisselkoersen.

ROTTERDAM den 8 Maart.

Londen.......	op 3 maanden	ƒ 11.67½
	„ 2 „	- 11.70
	„ kort	„ 11.75
Parijs.........	„ 3 maanden	„ 55⅝
	„ 2 „	„ 55¾
	„ kort	„ 56⅛
Bordeaux......	„ 2 maanden	„ 55½
	„ kort	„ 55⅞
Hamburg......	„ 3 maanden	„ 35³⁄₁₆
	„ 2 „	„ 35¼
	„ kort	„ 35⅜
St. Petersburg..	„ 2 maanden	„ 171
Frankfort a/M..	„ 6 weken	„ 99½
Augsburg......	„ 6 „	„ 99
Weenen.......	„ 6 „	„ 104
Triest.........	„ 6 „	„ 103½
Livorno.......	„ 2 maanden	„ 39¼
Genua........	„ 2 „	„ 45½
Napels.......	„ 2 „	„ 78½
Antwerpen kort..............		„ 1½ pc. verlies.

Disconto 3 en 3½ pc.

AMSTERDAM den 8 Maart.

Hamburg 2 m. ƒ 35³⁄₁₆ g.; dito zigt ƒ 35⅜ g.; Londen 2 m. ƒ 11.70 g.; dito zigt ƒ 11.75 pap. Lissabon en Porto 3 m. ƒ 41 g.; Petersburg 3 m. ƒ 172 g.

Prijzen der Buitenl. Coupons en UITGELOTE OBLIGATIEN.

AMSTERDAM den 7 Maart.

Metalliek......	ƒ 28.—.	Sp. Piasters....	ƒ —.—.
dito Nationale.	- 30.—.	Hamb. Russen ..	- 33½.
Napelsche.....	- —.—.	Russ. in Zilv. R.	- 34¼.
Div. Eng. in £...	- 11.67½.	Poolsche in fl....	- 26½.
Eng. Russen....	- 11.67½.	Coup. Port. 1 Jan 1848 per £ 2.	- —.—
Fransche.......	- 55½.	Papier Roeb....	- —.—
Belgische......	- 55½.	Dollars........	- —.—
Pruissische.....	- 34½.		

Handelsberigten.

ROTTERDAM den 8 Maart.

TABAK. Heden zijn afgedaan 57 v. Maryland. alhier aangevoerd via Havre.

GRANEN. Tarwe. 163 ℔ N. Bovenl. Ris. ƒ 250.

BOTER. 1e kwaliteit ƒ 59; 2e kwaliteit ƒ 57; 3e kwaliteit ƒ 54.

SCHIEDAM den 8 Maart.

GRANEN. Verkocht, Rogge 145 ℔ Pernau ƒ 208 6/w.; 146 ℔ dito ƒ 211 3/m; 149 ℔ Fransche ƒ 180 6/w. Gerst, 135 ℔ Zweedsche ƒ 176 cont. ƒ 178 6/w.

MOUTWIJN, per Ned. Vat zonder fust ƒ 15,50,
JENEVER, „ „ „ „ „ - 21,—,
Amst. proef, „ „ „ „ „ - 22,25,
alles zonder de belasting.
SPOELING, per Ketel .... - 1.70.

AMSTERDAM den 8 Maart.

SUIKER. De heden alhier door de Nederlandsche Handel-Maatschappij gehouden veiling, van 57522 kranj. en kan. en 1485 matten Java, is afgeloopen als volgt:

Standaard.	Kranj.	Goed tot fraai en sterk.	Slap.
N.° 1.	—	ƒ — a —	ƒ — a —
„ 2.	—	- — „ —	- — „ —
„ 3.	—	- — „ —	- — „ —
„ 4.	70	- — „ —	- — „ —
„ 5.	—	- — „ —	- — „ —
„ 6.	35	- — „ —	- — „ —
„ 7.	753	- — „ —	- 28¼ „ 31¼
„ 8.	474	- — „ —	- 28¼ „ 31½
„ 9.	933	- — „ —	- 29¾ „ 33¼
„ 10.	1225	- — „ —	- 31½ „ 34
„ 11.	1441	- 35¼ „ 35¾	- 33¼ „ —
„ 12.	1423	- 36 „ 36½	- 33¼ „ 35¾
„ 13.	914	- — „ —	- 35¼ „ 36
„ 14.	1767	- 37½ „ 37½	- 35¼ „ 36¼
„ 15.	7750	- 36½ „ 38½	- 35½ „ 36¾
„ 16.	20562	- 37¼ „ 41½	- 36½ „ 38
„ 17.	10220	- 38 „ 42¾	- — „ —
„ 18.	2867	- 38½ „ 42¼	- — „ —
„ 19.	—	- — „ —	- — „ —
„ 20.	11	- — „ —	- — „ —

1485 Matten tot ƒ 33 a ƒ 34½.

LONDEN den 7 Maart.

TALK. De markt is vast maar zeer stil, PYC disp. 52/6.

GRAANMARKT. Binnenlandsche Tarwe traag verkocht tegen de prijzen van de vorige week voor de droogste soorten. Buitenlandsche weinig gevraagd; de prijs meestal dezelfde als die van de vorige week. Meel met weinig vraag. Gerst niet grif verkocht, maar vast in prijs. Boonen en Erwten met weinig vraag en tegen lagere prijzen. Goede haver schaarsch en met vaste prijzen. Lijnzaad en Raapzaad zonder verandering. — Van den 28 februarij tot den 5 maart werden ingevoerd 2359 q. binnenl en 4474 q. buitenl. Tarwe; 1953 q. binnenl. en 310 q. buitenl. Gerst; 6530 q. binnenl. en 3605 q. buitenl. Haver; 231 q. binnenl. Boonen; 104 q. binnenl. Erwten; 1495 z. binnenl. en 973 z. buitenl. Meel.

VEEMARKT. Gedurende de vorige week werden van het Vasteland aangevoerd 681 Runderen, 183 Kalveren en 1822 Schapen. Ter markt waren heden 3460 Runderen, 87 Kalveren, 18680 Schapen en Lammeren en 550 Varkens. De handel in Runderen was redelijk. de prijzen iets lager. In Schapen minder handel, ofschoon de prijzen zich goed staande hielden.

ANTWERPEN den 7 Maart.

GRANEN. De markt is stil met onveranderde prijzen. —. Van KATOEN zijn 231 b. Louisiana verkocht. In andere artikelen ging niets om.

HAVRE den 5 Maart.

KATOEN blijft nog steeds vraag genieten en de omzet bedroeg heden 1750 b. disp. tot vaste prijzen en 4 a 500 b. op levering per April-Mei tot fr. 98 voor bas New-Orleans. — KOFFIJ blijft zeer vast en zijn heden weder afgedaan 889 b. Haiti tot fr. 61 a fr. 63; 700 b. dito op levering tot fr. 63; 233 b. dito disp. tot fr. 65 a fr. 65.50; 400 b. dito op levering tot fr. 65; 116 b. Rio tot fr. 67.50 en 500 b. Ceylon tot fr. 119. — In SUIKER ging niets om, en van INDIGO zijn slechts 6 k. Madras verkocht. — RIJST 22 tiersjes Carolina bedongen fr. 30. — Van WOL vonden ca. 12 b. Buenos-Ayres tot fr. 1.35 nemers. — CACAO. 600 b. Para zijn op levering maar tot geh. prijs afgedaan, en 40 b. Guayquil tot fr. 64. — PEPER. In veiling zijn 200 b. Malabar tot fr. 90 a 91 verkocht.

AVIGNON den 5 Maart.

MEEKRAPPEN. De weinige wortels die nog overbleven vinden nemers tot fr. 37 a fr. 37.50. Eenige partijtjes gemalen zijn verkocht tot fr. 48 voor SFFF rosé ord. kwal., 49 a 50 dito fijne kwaliteit en fr. 52 a 54 dito palud.

HAMBURG den 7 Maart.

KOFFIJ onveranderd. — GRANEN met zeer weinig handel alleen voor consumtie. — RAAPOLIE flaauw, per Mei 26.14, per Oct. 25.14.

Advertentien.

Heden overleed, tot diepe droefheid van mij, mijne Kinderen en Betrekkingen, mijn hartelijk geliefde Echtgenoot, de Heer JOHAN COENRAAD FESEL, in den ouderdom van bijna zeven en vijftig jaren, na een smartelijk lijden van ruim drie maanden. Hij. die niet antwoordt van zijne daden, verleene mij kracht om met onderwerping in Zijnen wijzen en ondoorgrondelijken wil te berusten.

Rotterdam Wed. J. C. FESEL,
6 *Maart* 1859. HARTOG.

De Ondergeteekende betuigt haren hartelijken dank aan allen, die de Feestviering harer **Vijf en Twintigjarige Verbindtenis** aan het *Zuid-Hollandsch Tooneel* met hunne tegenwoordigheid vereerden, welk blijk van deelneming eene beteekenis aan haar Feest heeft gegeven, voor haar gevoel even vleijend als voor haar hart onvergetelijk. Zij acht het bovendien haren pligt openlijk hare erkentelijkheid te betuigen aan hen. die haar begiftigde met een blijvend Aandenken van toegenegenheid, een aandenken dat de Edele gever evenzeer tot eer verstrekt als haar die het in dank ontving, en die trotsch zou kunnen zijn op de blijken van Sympathie, te dezer gelegenheid van het Publiek, alsmede van de respectieve HH. Leden der Societeit **Willem Tell**, zoo ruimschoots ondervonden.

's Gravenhage W. G. VALOIS,
8 *Maart* 1859. geb. SABLAIROLLES.

Aan de LEDEN der **Inrigting voor Doofstommen Onderwijs** te *Rotterdam* wordt, ingevolge Art. 39 van het Reglement, kennis gegeven, dat op MAANDAG den 14 MAART aanstaande, des namiddags ten 2 ure, in het Lokaal der Inrigting, aan de **Hoogstraat**, wijk 10, n.° 92, te Rotterdam, ter behandeling eener gewigtige aangelegenheid, zal worden gehouden eene **BUITENGEWONE ALGEMEENE VERGADERING**, tot de Bijwoning waarvan de Leden mits deze beleefdelijk worden uitgenoodigd.

Het Bestuur der Inrigting voor Doofstommen-Onderwijs te Rotterdam,
Dr. J. B. MOLEWATER, *Voorzitter*.
A. SIJMONS, *Secretaris*.
Rotterdam 8 *Maart* 1859.

Mr. C. H. GUNN'S
LECTURE ON THE
FEMALE WRITERS OF ENGLAND AND AMERICA,
will be given in the **Notarishuis**, on THURSDAY EVENING, MARCH 10, commencing at 8 o'clock.

De Heeren HOPE & C°. brengen ter kennis van de Houders van Bewijzen Letter A en Letter B van Aandeel in het Gemeenschappelijk Bezit van Americaansche Effecten, voortspruitende uit de Leeningen der *Bank van de Vereenigde Staten te Philadelphia*, dat zij aan hun kantoor een BERIGT en VOORSTEL betreffende gemelde Bewijzen hebben verkrijgbaar gesteld.
Amsterdam, 5 *Maart* 1859.

Te ROTTERDAM
ligt in Lading
naar
BATAVIA,
voor **Goederen** en **Passagiers**, het snelzeilend gekoperd en kopervast *Nederlandsch* BARKSCHIP **KRIMPENERWAARD**, Kapitein **J. Speenhoff**, om in den loop dezer maand te vertrekken.
Adres bij *D. BURGER & ZOON.*

STOOMBOOTDIENST
TUSSCHEN
ROTTERDAM EN GRANGEMOUTH,
in directe verbinding met **GLASGOW**, door het **Forth-** en **Clyde-Kanaal.**

Het Stoomschip **LOUISE**, Kapitein **P. J. v. d. Grient**, zal van hier naar **GRANGEMOUTH** vertrekken ZATURDAG 12 dezer, des morgens vroeg.
Ligplaats **Nieuwe Hoofd.**

ROTTERDAM - NEWCASTLE.
Voor Passagiers en Goederen.

Het Stoomschip **LORD RAGLAN**, Kapitein **John Hart**, zal van hier naar **NEWCASTLE** vertrekken ZATURDAG 12 dezer, des morgens vroeg.
Ligplaats **Willemskade.**
Adres bij *D. BURGER & ZOON.*

STOOMBOOTDIENST
TUSSCHEN
ROTTERDAM en BERGEN,
via HULL.

Het Stoomschip **ANNA**, Kapit. **J. B. Altena**, vertrekt van hier naar **BERGEN** (*via Hull*) DINGSDAG 15 dezer, des morgens vroeg.
Adres bij *D. BURGER & ZOON.*

STOOMBOOTVAART
OP
SCHOTLAND,
voor PASSAGIERS en GOEDEREN.
Naar LEITH

het Stoomschip **IVANHOE**, Kapitein **John Cairns**, vertrekt ZATURDAG 12 MAART, des morgens vroeg.
Adres bij *GEORGE LEVINGSTON* en *J. A. HOUWENS*, Agenten te Rotterdam, en bij *DONALD R. MACGREGOR*, Agent te Leith.

Mag men veroordeelen wat men niet kent?

Het is een vreemd verschijnsel in onze dagen, dat, terwijl men de uitbreiding der Wetenschap wenscht te bevorderen, men in *Nederland* onbekend wil blijven met de **Homoeopathische Geneeswijze** en de uitoefening derzelve, zoo als haar die in het Buitenland is toegekend, in DIT LAND bij hernieuwing zoekt te belemmeren.

Terwijl het eene groote onregtvaardigheid zoude zijn haar aan hare Tegenstanders op te dringen, is het eene even groote onbillijkheid haar aan hare Voorstanders te onthouden.

Heeft de Mensch regt om over het Ligchaam van zijnen Naasten eenen dwang uit te oefenen of is er in *Nederland* **geene vrijheid** meer?

LEESBIBLIOTHEEK.

De Boekhandelaar **OLDENZEEL, Steiger, wijk 7, n°. 139,** heeft HEDEN zijne
Nieuwe Hollandsche, Fransche en Engelsche Leesbibliotheek
GEOPEND,
waarvan de CATALOGUS op aanvraag verkrijgbaar is.
BIJ HEM BESTAAT OOK GELEGENHEID TOT HET **LEZEN** VAN **HOLLANDSCHE en FRANSCHE MAANDSCHRIFTEN.**

S. J. VAN ROIJEN,
Math. Mag. Phil. Nat. et Medicinae Doctor,
heeft de eer te berigten, dat hij zich hier, **Groote Markt, wijk 7, n°. 141,** gevestigd heeft als
Homoiopatisch Geneesheer.

Dagelijks te spreken, des morgens van 9 tot 11 ure. Voor Onvermogenden *gratis*, des morgens van 8 tot 9 ure.
Rotterdam, Februarij 1859.

BAD-INRIGTING.

Het BESTUUR der **MAATSCHAPPIJ** voor **Wasch-, Bad- en Zweminrigtingen**, te *Rotterdam*, geeft bij deze kennis, dat in de Reservoirs thans zijn aangebragt **FILTERS van Nieuwe Vinding**, naar het stelsel van den Heer G. A. KERSCHELING, zoodat het **Water** thans **volkomen gezuiverd, reukeloos** en **kristalhelder** in de **Baden** vloeit.

VIJANDSCHAP!!!

Wie heeft immer in het bekende Plantenrijk het Kruid, noch in het Rijk der Mineralen het Metaal gevonden, dat tegen de delging van het Rhumatique bestand was? Alleen de **ABSHAUBBIN'S (Anti-Rhumatische Watten)** is dit geluk te beurt gevallen; het is dan ook daarom, dat zij met het volste regt genoemd worden de Vijandinnen van alle Rhumatique. Zij ontnemen de beginselen, zoo als gevatte koude, onverschillig uit welk ligchaamsdeel, in den tijd van 12 a 18 uren met zekerheid; bij verouderd Rhumatiek vereischt het meerder tijd en vooral een naauwkeurig gebruik volgens voorschrift, maar genezen dan ook met dezelfde zekerheid, zoodat tot heden niets bestond, wat hare geregelde, zekere en tevens onschadelijke werking evenaart. Door geneeskundigen worden dezelve ook zeer veel aanbevolen. De proef te nemen valt onder elks bereik, want de Prijs is slechts 25 Cents per Blad.

Hoofd-Depôt te Delft, bij A. BREETVELT *Az.*
En verder bij:
J. H. Keller, Rotterdam, Weste Wagenstraat.
A. Reynardt, idem, Hoogstraat, bij de Oostpoort.
M. Sweep, Breda.
Mej. van Ravensteyn Donkers, 's Bosch.
Mej. C. H. v. d. Knikker, Tilburg.
L. Loozen, Klundert.
S. de Heer, Heusden.
J. A. Walter, Grave.
Mej. de Wed. W. Kuypers, Veghel.
Mej. de Wed. M. v. d. Biggelaar, Rosendaal.
A. Dekkers, Ravenstein.
Mej. de Wed. A. A. Knikknie & Zoon, Schijndel.
W. van Asten, Helmond.
M. Smeer, Bergen op Zoom.
J. Vogelpoel, Fils, 's Bosch.
Mej. J. H. de Jong, Oosterhout.
J. B. Branderhorst, Veen (bij Heusden).
Anth. Horsman, Loon op Zand.
Mej. de Wed. T. Mennen, Eindhoven.
De Erven A. Witlox, Waalwijk.
A. Bak, Steenbergen.
En meer bekende Depôts in andere plaatsen.

NEDERLANDSCHE HANDEL-MAATSCHAPPIJ.
VEILINGEN te ROTTERDAM,
op DONDERDAG 14 APRIL 1859,
des morgens ten TIEN *ure*,
in de Concertzaal in de Bierstraat, van:

893 Kisten JAPANSCHE WAS, ligg. te *Rotterdam.*
127 Balen KANRI GUM, „ „ „
96 Pakken CASSIA VERA, „ „ *Amsterdam.*
403 „ GAMBIER, „ „ „
224 „ DITO, „ „ *Rotterdam.*
17 Kisten ALOË, „ „ „
1 Kistje DRAKENBLOED, „ „ „
13 Kisten SAGO, „ „ „
305 Balen of Zakken SAGOMEEL, „ „ „
En onmiddellijk daarna in hetzelfde Locaal, van:
91 Vaten COCHIN KOKOSOLIE, ligg. te *Amsterdam.*
74 „ AUSTRALISCHE TALK, „ „ *Rotterdam.*
Amsterdam 5 *Maart* 1859.

Op Woensdag den 16 en Donderdag den 17 Maart 1859 zullen door de Makelaars H. VRIESENDORP, J. P. M. BOONEN, E. MAURITZ en H. BOONEN, te Dordrecht, worden geveild:

Mooije Partijen
Rhijnsche HOUTWAREN,

bestaande in lange en zware Eiken HOUTEN, Eiken BALKEN. Eiken BOEDEN, Eiken KLOSSEN, KROMMERS van onderscheidene lengte en zwaarte, zeer mooije platte DENNEN, MAASBALKEN en Ronde GRIJNEN. Welke twee dagen vóór de Verkooping genommerd zullen liggen aan den Noorden-Dijk, boven den Molen *het Hert*. De Verkooping zal zijn in *het Hof van Holland*, buiten de St. Jorispoort, op Woensdag den 16 en Donderdag den 17 Maart 1859, des namiddags ten HALF DRIE URE precies. Nadere onderrigting is te bekomen bij bovengenoemde Makelaars.

De Zes Perceelen
OPEN GROND,

gelegen aan de oostzijde van de Kruiskade te Rotterdam, welke op laatstleden Woensdag door de Notarissen *SANDER en PAATS*, in het Locaal voor Publieke Verkoopingen, zijn geveild, zullen op HEDEN den 9 Maart 1859, des namiddags ten vijf ure, door gemelde Notarissen, ter zelfder plaatse, worden *Afgeslagen*, en wel eerst ieder Perceel separaat en daarna in diverse combinatien.

Het HUIS, TUIN en ERVE,

staande en gelegen aan het Spoorwegplein, op den hoek van den toegang naar het Station van den Hollandschen IJzeren Spoorweg en de Diergaarde Wijk 14, N°. 561, te Rotterdam, hetwelk op laatstleden Woensdag door de Notarissen *SANDER en PAATS*, in het Lokaal voor Publieke Verkoopingen is geveild, zal op HEDEN den 9 Maart 1859, des namiddags ten 5 ure, door gemelde Notarissen, ter zelfder plaatse worden *Afgeslagen*.

Openbare Vrijwillige
VERKOOPING.
GERRIT ANTONIE VAN DEN BERG

Notaris in het arrondissement Rotterdam, gevestigd te Hillegersberg, is van meening om namens zijne Principalen op Vrijdag den 11den Maart 1859, des voormiddags ten 10 ure, ten Sterfhuize van den Heer J. FILLEKES, te *Berkel*, in het openbaar, tegen Contante Betaling, te Verkoopen:

Eenen Fatsoenlijken **INBOEDEL**, bestaande in TAFELS, STOELEN, SPIEGELS, PENDULE, KABINET, CHIFFONIÈRE, BUREAU-ORGEL, SCHILDERIJEN, HANGKLOK, BEDDEN, KUSSENS, SLOOPEN, DEKENS, LAKENS, TAFELGOED, PORSELEIN, Gouden en Zilveren WERKEN, KOPER, TIN, BLIK, GLAS en AARDEWERK, als anders.

Daags vóór de Verkooping, van des voormiddags ten 11 ure tot des namiddags ten 2 ure, te bezigtigen.

Théâtre de Rotterdam.
Direction du Théâtre Royal Français de la Haye.
MERCREDI 9 MARS 1859:
GUILLAUME TELL
Grand Opéra en 3 Actes et 4 Tableaux, paroles de Mrs. *Jouy* et *H. Lucas*, Musique de *Rossini*.
On commencera à 6½ heures.

Gedrukt en uitgegeven bij
G. en C. A. van Reyn,
te Rotterdam.